

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkové a přísedících MUDr. Vladimíry Nicholson a Mgr. Ivetty Frydryškové v hlavním líčení konaném dne 1. listopadu 2018

takto:

Obžalovaní

1) M. M.

narozený xxx, trvale bytem xxx, xxx, adresa pro doručování xxx, xxx

2) J. R.

narozená xxx, trvale bytem xxx, xxx

jsou vinni, že

I./

obžalovaný M. M. xxx společnosti xxx, se sídlem xxx, xxx, a zároveň jako osoba reálně vykonávající rozhodovací procesy ve společnosti a provozní jedné ze dvou provozoven restauračních zařízení spol. xxx, sídlící na adrese xxx, xxx, v době minimálně od 1.12.2011 do 8.10.2014, po vzájemné dohodě s účetní společností obžalovanou J. R., s úmyslem protiprávně pravidelně krátiť odváděnou výši uvedených povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti:

- rozhodl, že účetnictví této společnosti bude vedeno v rozporu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a že o výši příjmů zaměstnanců společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby z jejich mezd byly protiprávně (tj. v rozporu s ust. § 38h odst. 1 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v rozporu s ust. § 8 odst. 2 zák. č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a v rozporu s ust. § 2 odst. 2 zák. č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění) sráženy a odváděny nižší úhrny záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti funkčních požitků, nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené zaměstnanci, a aby bylo odváděno nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené společností a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené společností za její zaměstnance,
- pověřil z pozice xxx společnosti xxx, obžalovanou J. R., jednak vedením fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti v jejím účetnictví, v němž byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců společnosti, nejčastěji ve výši 9.200,- Kč měsíčně, což byla v té době částka zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy, a jednak určením výše a odváděním úhrnů záloh daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, tj. z úhrnu se zaměstnanci smluvně sjednaných minimálních mezd, a uložil obž. R., aby připravovala a podávala vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků finančnímu úřadu, přehledy o výši vyměřovacího základu a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti okresní správě sociálního zabezpečení a přehledy o platbách pojistného na všeobecné zdravotní pojištění příslušným zdravotním pojišťovnám v souladu s údaji o příjmech zaměstnanců, a to přibližně na úrovni minimálních mezd a vyměřovacích základech vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, o němž účtovala v účetnictví společnosti,
- zmocnil obžalovanou J. R. k zastupování společnosti při jednání s finančním úřadem, okresní správou sociálního zabezpečení a příslušnými zdravotními pojišťovnami ve věci správních řízení a kontrolní činnosti, týkajících se odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a pověřil obžalovanou, aby při zastupování obhajovala pravdivost a správnost užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců, z něj odvozených výstupů a výši odvedených povinných plateb společností, a dále
- rozhodl, že zaměstnanci společnosti budou ve skutečnosti odměňováni úměrně podle počtu odpracovaných hodin sazbou individuálně dohodnutou v rámci sjednání pracovního poměru či v jeho průběhu s každým zaměstnancem, a takto určená částka bude zaměstnanci reálně průběžně vyplácena v hotovosti formou záloh a dobírek, aniž by byla jakkoli zohledněna v účetnictví společnosti při odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců, a tento skutečný systém odměňování zaměstnanců realizoval sám, jakožto provozní jedné z provozoven, a dále jej uložil realizovat provoznímu pracovníkovi na druhé provozovně, v restauraci xxx, sídlící na

adrese xxx, xxx, a totéž do června 2012 ukládal i provozním pracovníkům na provozovných v xxx, xxx a xxx, xxx,

obžalovaná J. R. jako účetní společnosti xxx, minimálně v době od 1.12.2011 do 8.10.2014, v místě svého trvalého bydliště na adrese xxx, xxx, na pokyn xxx obžalovaného M. M. a s úmyslem, aby mu vytvořila podmínky k zastření skutečné výše příjmů zaměstnanců společnosti v účetnictví společnosti za účelem pravidelného protiprávního krácení odváděné výše uvedených povinných plateb z mezd zaměstnanců, přestože věděla, že zaměstnanci společnosti jsou odměňováni vyššími příjmy:

- vedla účetnictví společnosti v rozporu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nikoli správně a úplně a takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a to takovým způsobem, že o výši příjmů zaměstnanců společnosti bylo účtováno v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby z jejich mezd byly protiprávně (tj. v rozporu s ust. § 38h odst. 1 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v rozporu s ust. § 8 odst. 2 zák. č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a v rozporu s ust. § 2 odst. 2 zák. č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění), sráženy a odváděny nižší úhrny záloh na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené zaměstnanci, a aby bylo odváděno nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené společností a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené společností za její zaměstnance,
- vedla fiktivní systém odměňování zaměstnanců společnosti v jejím účetnictví, v němž byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců společnosti, nejčastěji ve výši 9.200,- Kč měsíčně, což byla v té době částka zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy,
- určovala výše a odváděla úhrny záloh daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, tedy z úhrnu se zaměstnanci smluvně sjednaných minimálních mezd, dále z pokynu jednatele připravovala a podávala vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků finančnímu úřadu, přehledů o výši vyměřovacího základu a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti okresní správě sociálního zabezpečení a přehledů o platbách pojistného na všeobecné zdravotní pojištění příslušným zdravotním pojišťovnám v souladu s údaji o příjmech zaměstnanců na úrovni minimálních mezd a vyměřovacích základech vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, o němž účtovala, a následně také
- zastupovala společnost při jednáních s finančním úřadem, okresní správou sociálního zabezpečení a příslušnými zdravotními pojišťovnami ve věci správních řízení a kontrolní činnosti týkajících se odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a při tomto zastupování obhajovala pravdivost a správnost užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců, z něj odvozených výstupů a výši odvedených povinných plateb společností,

v důsledku výše popsaného jednání obžalovaných M. M. a J. R., byly společností xxx, Finančnímu úřadu hl. m. Prahy, Územnímu pracovišti pro Prahu xxx, v období od prosince 2011 do srpna 2014 podána vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, dále Pražské správě sociálního zabezpečení podány přehledy o výši vyměřovacích základů a o výši pojistného na sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky a České průmyslové zdravotní pojišťovně podány přehledy o platbách pojistného na všeobecném zdravotním pojištění, které byly odvozeny toliko z údajů z fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti vycházejících z vyplácení nižších příjmů zaměstnanců společnosti, které se pohybovaly zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy, a to přestože zaměstnancům společnosti bylo v souhrnu reálně vyplaceno v prosinci 2011 nejméně 96.450,- Kč, v lednu 2012 nejméně 228.320,- Kč, v únoru 2012 nejméně 549.650,- Kč, v březnu 2012 nejméně 668.776,- Kč, v dubnu 2012 nejméně 725.055,- Kč, v květnu 2012 nejméně 739.830,- Kč, v červnu 2012 nejméně 735.060,- Kč, v červenci 2012 nejméně 204.230,- Kč, v srpnu 2012 nejméně 170.450,- Kč, v září 2012 nejméně 132.000,- Kč, v říjnu 2012 nejméně 233.350,- Kč, v listopadu 2012 nejméně 312.800,- Kč, v prosinci 2012 nejméně 326.100,- Kč, v lednu 2013 nejméně 336.800,- Kč, v únoru 2013 nejméně 371.450,- Kč, v březnu 2013 nejméně 371.900,- Kč, v dubnu 2013 nejméně 376.875,- Kč, v květnu 2013 nejméně 397.240,- Kč, v červnu 2013 nejméně 382.505,- Kč, v červenci 2013 nejméně 421.950,- Kč, v srpnu 2013 nejméně 341.683,- Kč, v září 2013 nejméně 368.253,- Kč, v říjnu 2013 nejméně 365.870,- Kč, v listopadu 2013 nejméně 333.035,- Kč, v prosinci 2013 nejméně 318.615,- Kč, v lednu 2014 nejméně 353.905,- Kč, v únoru 2014 nejméně 303.280,- Kč, v březnu 2014 nejméně 343.480,- Kč, v dubnu 2014 nejméně 340.786,- Kč, v květnu 2014 nejméně 332.690,- Kč, v červnu 2014 nejméně 324.740,- Kč, v červenci 2014 nejméně 416.535,- Kč, a v srpnu 2014 nejméně 157.290,-Kč,

čímž bylo zkráceno pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na všeobecném zdravotním pojištění, a daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, které měly být z příjmů zaměstnanců společnosti odvedeny, a to takto (ve výši nejméně):

za měsíc	pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti	pojistné na všeobecném zdravotním pojištění	daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků
prosinec 2011	22.389,- Kč	9.594,- Kč	11.855,- Kč
leden 2012	28.543,- Kč	12.229,- Kč	17.310,- Kč
únor 2012	164.769,- Kč	70.605,- Kč	76.650,- Kč
březen 2012	207.504,- Kč	88.921,- Kč	91.170,- Kč
duben 2012	225.044,- Kč	96.439,- Kč,	95.235,- Kč
květen 2012	222.694,- Kč	95.434,- Kč,	102.525,- Kč
červen 2012	215.454,- Kč	92.331,- Kč	100.065,- Kč
červenec 2012	4.746,- Kč	2.026,- Kč	21.702,- Kč
srpen 2012	29.809,- Kč	12.770,- Kč	16.680,- Kč
září 2012	27.825,- Kč	11.919,- Kč	15.959,- Kč
říjen 2012	49.429,- Kč	21.381,- Kč	30.953,- Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

listopad 2012	89.804,- Kč	38.481,- Kč	47.818,- Kč
prosinec 2012	94.085,- Kč	40.315,- Kč	49.650,- Kč
leden 2013	89.991,- Kč	38.560,- Kč	49.035,- Kč
únor 2013	105.671,- Kč	45.276,- Kč	49.995,- Kč
březen 2013	106.084,- Kč	45.452,- Kč	51.030,- Kč
duben 2013	106.747,- Kč	45.738,- Kč	52.380,- Kč
květen 2013	115.913,- Kč	49.665,- Kč	56.715,- Kč
červen 2013	104.102,- Kč	44.608,- Kč	54.150,- Kč
červenec 2013	115.933,- Kč	49.677,- Kč	61.425,- Kč
srpen 2013	94.627,- Kč	40.546,- Kč	55.080,- Kč
září 2013	98.937,- Kč	42.390,- Kč	48.765,- Kč
říjen 2013	93.117,- Kč	39.896,- Kč	52.080,- Kč
listopad 2013	76.846,- Kč	32.922,- Kč	43.515,- Kč
prosinec 2013	83.855,- Kč	35.929,- Kč	42.285,- Kč
leden 2014	93.354,- Kč	39.999,- Kč	52.695,- Kč
únor 2014	75.433,- Kč	32.698,- Kč,	44.070,- Kč
březen 2014	89.359,- Kč	38.287,- Kč	50.955,- Kč
duben 2014	81.203,- Kč	34.793,- Kč	51.480,- Kč
květen 2014	80.356,- Kč	33.315,- Kč	50.880,- Kč
červen 2014	73.131,- Kč	31.323,- Kč	43.200,- Kč
červenec 2014	112.854,- Kč	48.358,- Kč	56.055,- Kč
srpen 2014	15.704,- Kč	6.726,- Kč	19.125,- Kč

takže bylo celkem za období od prosince 2011 do srpna 2014 zkráceno pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši **3.195.312,-Kč**, pojistné na všeobecné zdravotní pojištění ve výši **1.368.603,- Kč** a daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků ve výši **1.662.487,-Kč**, tj. **zkrácení povinných plateb v souhrnné výši 6.226.402,- Kč**

II./

obžalovaný M. M. xxx společnosti xxx, se sídlem xxx, xxx, a zároveň jako osoba reálně vykonávající rozhodovací procesy ve společnosti a provozní jedné ze dvou provozoven restauračních zařízení spol. xxx, sídlící na adrese xxx, xxx, v době minimálně od 1.1.2012 do 31.8.2014, po vzájemné dohodě s účetní společností obžalovanou J. R., s úmyslem neoprávněně snížit daňovou povinnost společnost xxx:

- rozhodl, že účetnictví této společnosti bude vedeno v rozporu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a že o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižších částkách tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet daně z přidané hodnoty, tj. v rozporu s ust. § 36 odst. 1 zák. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a aby tak byla společností vykazována nižší daňová povinnost k dani z přidané hodnoty,

- pověřil obžalovanou J. R., aby příjmy společnosti účtovala v nižší než skutečné výši, určením výše základů pro výpočet daně a přípravou a podáním daňových přiznání k dani z přidané hodnoty v souladu s těmito nepravdivými údaji o příjmech a základech daně neodpovídajících reálnému stavu (o nichž účtovala v účetnictví), a dále ji také
- pověřil, aby zastupovala společnost při jednáních s finančním úřadem a obhajovala pravdivost a správnost skutečností uvedených v přiznáních k dani z přidané hodnoty, které však vycházely z účelově stanovených nižších základů pro výpočet DPH,

obžalovaná J. R. jako účetní společnosti xxx, minimálně v době od 1.1.2012 do 31.8.2014, s úmyslem vytvoření podmínek pro obžalovaného M. M. k zastření skutečné výše příjmů společnosti z dosažených tržeb v účetnictví společnosti a za účelem pravidelného protiprávního krácení odváděné výše DPH a na základě pokynů od xxx obžalovaného M. M.:

- vedla účetnictví společnosti v rozporu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nikoli správně a úplně a takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, když o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti účtovala v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet daně z přidané hodnoty v rozporu s ust. § 36 odst. 1 zák. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a aby tak byla společností deklarována nižší daňová povinnost k dani z přidané hodnoty,
- vedla fiktivní účtování o příjmech společnosti, určením výše základů pro výpočet daně a přípravou a podáváním daňových přiznání k dani z přidané hodnoty v souladu s údaji o příjmech a základech daně neodpovídajících reálnému stavu (o nichž účtovala v účetnictví),
- zastupovala společnost při jednání s finančním úřadem a obhajovala pravdivost a správnost skutečností uvedených v přiznáních k dani z přidané hodnoty, které však záměrně vycházely z účelově stanovených nižších základů pro výpočet DPH,

v důsledku výše popsaného jednání obžalovaných M. M. aj. R., byla společností xxx, Finančnímu úřadu hl. m. Prahy, Územnímu pracovišti pro Prahu xxx, ve sledovaném období podána daňová přiznání k DPH, takto:

zdaňovací období	deklarované tržby, resp. základ daně ve výši	skutečně dosažené tržby ve výši nejméně
1. čtvrtletí 2012	5.217.384,- Kč	5.998.181,- Kč
2. čtvrtletí 2012	5.976.530,- Kč	8.347.401,- Kč
3. čtvrtletí 2012	4.669.932,- Kč	7.156.876,- Kč
4. čtvrtletí 2012	1.730.305,- Kč	2.170.490,- Kč
leden 2013	624.001,- Kč	1.016.032,- Kč
únor 2013	1.168.326,- Kč	1.200.402,- Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

březen 2013	1.127.558,- Kč	1.169.594,- Kč
duben 2013	737.909,- Kč	1.018.871,- Kč
květen 2013	693.609,- Kč	796.978,- Kč
červenec 2013	876.999,- Kč	1.061.526,- Kč
srpen 2013	979.185,- Kč	1.301.671,- Kč
září 2013	912.539,- Kč	1.014.518,- Kč
říjen 2013	752.791,- Kč	941.600,- Kč
leden 2014	794.598,- Kč	1.042.655,- Kč
únor 2014	719.064,- Kč	1.007.420,- Kč
březen 2014	983.055,- Kč	1.196.924,- Kč
duben 2014	603.297,- Kč	1.138.400,- Kč
květen 2014	780.667,- Kč	1.274.112,- Kč
červen 2014	884.011,- Kč	1.174.383,- Kč
červenec 2014	1.123.694,- Kč	1.519.205,- Kč
srpen 2014	894.794,- Kč,	1.101.749,- Kč

čímž zkrátily daň z přidané hodnoty, která měla být odvedena o částku nejméně ve výši za jednotlivá období:

zdaňovací období	částka, o kterou bylo zkráceno DPH (nejméně)
1. čtvrtletí 2012	156.756,- Kč
2. čtvrtletí 2012	473.975,- Kč
3. čtvrtletí 2012	506.237,- Kč
4. čtvrtletí 2012	89.005,- Kč
leden 2013	81.363,- Kč
únor 2013	12.427,- Kč
březen 2013	11.102,- Kč
duben 2013	59.473,- Kč
květen 2013	27.174,- Kč
červenec 2013	41.115,- Kč
srpen 2013	71.187,- Kč
září 2013	24.268,- Kč
říjen 2013	38.442,- Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

leden 2014	54.383,- Kč
únor 2014	63.958,- Kč
březen 2014	43.931,- Kč
duben 2014	108.816,- Kč
květen 2014	95.886,- Kč
červen 2014	61.651,- Kč
červenec 2014	77.249,- Kč
srpen 2014	48.753,- Kč
Celkem	2.147.151,- Kč

svým jednáním popsaným pod body I./ a II./ obžalovaný M. M. zkrátil daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění v celkové výši 6.226.402,- Kč (viz bod I./ obžaloby) a daň z přidané hodnoty v celkové výši 2.147.151,- Kč (viz bod II./obžaloby), čímž způsobil souhrnnou škodu ve výši 8.373.553,- Kč, a obžalovaná R. pod body I./ a II./ poskytla obžalovanému M. M. pomoc ke spáchání trestného činu spočívajícího ve zkrácení daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění a daně z přidané hodnoty ve výši 8.373.553,- Kč

t e d y :

obžalovaný M. M. ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

obžalovaná J. R. umožnila jinému, aby ten se dopustil úmyslného jednání bezprostředně směřujícího k tomu, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný M. M.

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

obžalovaná J. R.

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku formou účastenství dle ust. § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

a o d s u z u j í s e

obžalovaný M. M.

Podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání provozního v restauračních zařízeních a pohostinských službách na dobu 5 (pěti) let.**

obžalovaná J. R.

Podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti účetní poradkyně, vedení účetnictví a daňové evidence na dobu 5 (pěti) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, regionální pobočka Praha, pobočka pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj, IČ 41197518, Na Perštýně 6, Praha 1, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V rámci hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný M. M., coby xxx spol. xxx a provozní jedné z provozoven, rozhodl o odměňování zaměstnanců společnosti podle počtu odpracovaných hodin (tyto částky jim byly vypláceny formou dobírek a záloh), což nebylo zohledněno v účetnictví společnosti při odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců. Dále obž. M. pověřil účetní společnosti, obž. J. R., vedením fiktivního systému odměňování zaměstnanců v jejím účetnictví (v něm byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců, nejčastěji ve výši tehdejší minimální mzdy), a určením výše a odváděním úhrnů daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti. Taktéž ji pověřil, aby příjmy společnosti účtovala v nižší nežli skutečné výši, určením výše základů pro výpočet daně, přípravou a podáním daňových priznání k DPH. Obž. M. rovněž zmocnil obž. R. k zastupování společnosti při jednání s příslušnými orgány. Obž. R. byla obž. M. nápomocna a činila výše uvedené úkony dle jeho pokynů. K výše uvedenému soud dospěl po provedení níže uvedených důkazů.

2. **Obžalovaný M. M.** využil svého práva a k věci nevyprávěl, a to ani v přípravném řízení, ani v řízení před soudem.
3. **Obžalovaná J. R.** před soudem ke své osobě uvedla, že podniká jako OSVČ v oboru administrativa – účetnictví, má měsíční příjem kolem 25.000,- Kč čistého, bydlí v rodinném domě a vlastní osobní automobil. Pokud jde o výpověď k věci, uvedla, že je nemocná, bere xxx, trpí xxx xxx, kterou trestní stíhání ještě zhoršilo. Není schopná mluvit z hlavy, má výpadky paměti, a z toho důvodu požádala, aby mohla svou výpověď přecíst. Ve své čtené výpovědi konstatovala následující. Svou vinu dle obžaloby neuznává. Od roku 1995 podniká na živnostenské listy s předmětem činnosti vedení účetnictví a administrativní práce. Tuto činnost vykonávala až do omezení činnosti ze zdravotních důvodů do roku 2014 pro zhruba 17 různých subjektů. Má svůj ceník, po odvedené práci za příslušný měsíc vždy vystavuje klientům faktury a veškeré příjmy řádně zdaňuje. Nikdy neměla žádné jiné příjmy než za vedení účetnictví. Pro spol. xxx začala zpracovávat účetnictví a provádět administrativní práce v rámci své podnikatelské činnosti na základě smluvního obchodního vztahu od prosince 2011. Za svoji práci účtovala společnosti v roce 2012 měsíčně smluvní cenu, na základě dohody ji vždy vypočítávala za příslušný kalendářní měsíc dle skutečně provedených úkonů a cen z ceníku. V letech 2013 a 2014 účtovala ceny za vedení účetnictví a administrativní práce na základě dohody se spol. xxx již dle paušálu. V těchto dvou letech byla její odměna ovlivněna počtem provozoven spol. xxx a počtem úkonů a činností, které musela v daném měsíci provést. Asi do poloviny roku 2012 spol. xxx provozovala čtyři restaurace, poté jen dvě. Za celé období, kdy xxx byla jejím klientem, se v ní vystřídal kolem 100 zaměstnanců, což pro ni představovalo časovou náročnost z hlediska odhlašování a přihlašování jednotlivých zaměstnanců, jednalo se z velké části o cizí státní příslušníky. Společnosti xxx vyfakturovala bez DPH v roce 2012 celkovou částku 262.000,- Kč, v roce 2013 částku 219.000,- Kč (z ní jí bylo 87.120,- Kč uhrazeno až v roce 2014), v roce 2014 částku 220.264,- Kč (z ní jí bylo 24.200,- Kč uhrazeno až v roce 2015). Část odměny jí dosud nebyla uhrazena. V rozhodnou dobu vedle spol. xxx zpracovávala účetnictví ještě mnoha dalším společnostem, její příjmy např. za rok 2012 byly ve výši 1.276.929,- Kč včetně DPH, tedy částka 314.000,- Kč s DPH od spol. xxx v tomto roce není nikterak zvlášť velká. Byla jen účetní, ve společnosti nikdy neměla jiné postavení, nepodílela se na vedení, neměla rozhodovací pravomoc, pouze s ní byly některé záležitosti konzultovány. Kdyby patřila k vedení, musela by být schopna ovlivnit řádné plnění závazků vůči její osobě. Provozu restaurace nerozumí, neřídila zaměstnance, neurčovala jejich mzdy. S obž. M. měli dobré vztahy, tykali si. Pana Š., majitele společnosti, zná asi 20 let, on ji požádal o vedení účetnictví. Ve společnosti byla ve styku především s obž. M., od kterého jako jediného byla na základě dohody s panem Š. oprávněna přebírat pokyny a podklady k výkonu činnosti účetní, konkr. účetní doklady, podklady pro zpracování tabulek, statistik, pracovní smlouvy zaměstnanců, potvrzení o zdanitelných příjmech, mzdové listy a další. Se zaměstnanci společnosti přicházela do styku velmi výjimečně, vždy s vědomím obž. M., pouze v případech zpracování dokumentů pro konkr. zaměstnance, např. potvrzení pro přídavek na děti. Nevyplácela žádné hotovostní finanční prostředky a jakákoliv rozhodnutí v tomto směru nevyplývala z její pozice účetní. Nikdy nevyplácela odměny jdoucí nad rámec mzdy, nevěděla ohledně úprav tržeb společnosti. Mzdovou agendu vedla na základě originálních dokumentů, předaných a podepsaných od obž. M. Dokumenty jí obž. M. přinášel v tašce vždy po skončení měsíce. Často se stávalo, že doklady nepatřící do účetnictví nebo nesplňující požadavky daňového dokladu obž. M. vracela. Nebyly jí předávány žádné listiny o fakticky vyplácených doplatcích mezd, o tzv. neoficiálních

mzdách. Nikdy neodváděla povinné platby (zálohy daně z příjmů fyzických osob, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění) z fiktivního systému odměňování zaměstnanců. Ve společnosti bylo pouze jedno účetnictví. Nevytvářela obž. M. podmínky k zastření skutečné výše mezd, neměla k tomu důvod ani motiv. Měsíční výplatní pásky vystavovala pro zaměstnance v souladu s pracovními smlouvami a DPP, zasílala je dle pokynu emailem obž. M. a na provozovnu do xxx. Následně jí byly tyto výplatní pásky podepsané zaměstnanci předány obž. M. zpět do účetnictví. Vylučuje vedení komunikace s obž. M. a panem Š. ohledně jejího názoru na provoz restaurace. V době, kdy spol. xxx přebírala část zaměstnanců zanikající společnosti, konzultovali výši mezd kuchařů. Pan Š. chtěl spol. xxx koupit, proto mu dle jeho požadavků připravovala tabulky ohledně předpokládaných mezd, aby měl představu o všech nákladech. Pan Š. předpokládal mzdy ve výši 35.000,- Kč, řekla mu zkušenosti svých známých, tedy, že takové mzdy kuchaři nikde nemají. Sešla se ohledně toho se svým známým, panem V., dříve vlastníkem restaurace. Na této komunikaci nevidí nic špatného, předávala jen zkušenosti. Netýkala se spol. xxx, pokud se zmiňovala o obž. M., předpokládalo se, že by dělal v restauraci provozního. Pokud jde o osobu pana C., nastoupil v září 2013 jako provozní do spol. xxx. Neočekávaně ji navštívil v místě jejího bydliště v xxx s tím, že je novým jednatelem a chtěl po ní dokumenty týkající se provozovny v xxx, a také „neoficiální“ podklady ke mzdám a tržbám. Řekla mu, že o ničem takovém nikdy neslyšela. Pokud v korespondenci uvedla, že přehledy neoficiálních tržeb může dát panu C. po dnech, myslela tržby, které neměla dosud obž. M. potvrzené, proto uvedla, že oficiální mu může obž. M. vyjet z pokladního systému po dnech, tyto doklady v danou dobu ještě neměla. Protože nevěděla, že je pan C. novým xxx, odmítla mu nejprve vydat dokumenty, což ho rozzlobilo. Poté se dozvěděla, že pan C. je skutečně novým xxx a zároveň nastupuje do pobočky v xxx. Pan C. znovu požadoval tzv. neoficiální mzdy, nemohla mu vyhovět, žádné takové doklady neměla. Dále jí neočekávaně zavolal majitel nemovitosti, kde byla v nájmu provozovna v xxx s tím, že není zaplacen nájem za několik měsíců. Tyto věci ze své pozice nikdy neřešila. Pan C. tvrdil, že nájem zaplacen je, informovala obž. M. a pana Š. Obž. M. provedl v provozovně v xxx kontrolu, zjistil finanční nesrovnalosti. Neví, jak vše dopadlo, určitě s ním byl hned ukončen pracovní poměr. Je přesvědčena, že trestní oznámení ze strany pana C. je mstou za to, že spol. xxx po něm požaduje dlužné peníze. Co se týče rozesílaných emailů od zaměstnanců z xxx do celé firmy, pouze je ukládala do počítače bez dalšího použití, nepracovala s nimi, a často je ani nečetla.

4. **Svěděk P. M.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx pracoval jako číšník, asi 4 nebo 5 let, nepamatuje si přesně kdy. Pracovní smlouvu měl, dále odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení ohledně doby práce v restauraci, ve které uvedl, že pro spol. xxx pracoval asi 4 až 5 let, neví v jakých letech, jednou tam i pracovní poměr ukončil, a asi po třech měsících se vrátil. K této přečtené výpovědi svědek uvedl, že to tak nějak odpovídá. Dále před soudem vypověděl, že tenkrát pracoval asi ve všech provozovnách, které obž. M. provozoval, tj. na xxx, xxx, xxx. Střídal to podle toho, jak kdo byl nemocný, nemělo to žádný řád. Jak měl v pracovní smlouvě stanovenou mzdu, si přesně nevzpomene, předpokládá, že asi minimální plus prémie. Neví, kolik byla řádově minimální mzda, jestli 10 nebo 12.000,- Kč, výplatní pásky si neschovával, nečetl je, bylo pro něj důležité spíše spropitné. Neví, jestli šlo klasickou výplatní páskou, dostal papírek s počtem dní v práci a počtem peněz. Výplatu dostával hotově v obálce. Ani ji většinou neotvíral, dal jí sestře na zaplacení nájmu, a žil ze spropitného. Se spropitným se to dělalo tak, že večer spočítal tržbu, odevzdal, co měl odevzdat, zbytek si nechal s kolegou. Spropitné nikam neevidoval ani nezapisoval, jestli to dělal někdo jiný, neví. Na každé provozovně byl jiný počet zaměstnanců, to, co bylo ten den nad tržbu, se rozdělilo mezi zaměstnance, kteří tam byli. Počítalo se to buď ten den, nebo když tam dělali týden v kuse, spočítalo se to až za týden, průměr si nepamatuje, mohl to být tisíc, dva tisíce, denně. Kromě spropitného asi občas dostávali i odměny. Tržba, resp. uzávěrka, se dělala každý den, vyjela hotová z počítače. Neví, jestli se uzávěrka někde evidovala, dal ji do obálky s penězi do kanceláře na stůl, příp. ji hodil do trezůru. Neví z hlavy výši tržeb. Tržbu na své směně počítal většinou on, příp.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

kolega. Není si vědom, že by se ve spol. xxx hovořilo o oficiálních a neoficiálních mzdách. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení k systému vyplácení mezd zaměstnancům (č.l. 106), ve které uvedl, že kolem 15. dne v měsíci vždy přišel na pobočku někdo z xxx a předal mu obálku s penězi, které měl uvedené ve smlouvě, tedy asi 9.300,- Kč. Pracoval každý měsíc stejně, krátký - dlouhý týden, asi 15 nebo 16 směn měsíčně. Neví, kdo peníze dával do obálek, asi obž. M. Oproti předání mzdy podepisoval arch se jmény a místem na podpis. Evidence odpracovaných dní se nijak nevedla, výplata ho moc nezajímala, na dýškách si vydělal asi 15.000,- Kč měsíčně. Tyto peníze nebyly nijak evidovány, rovnou si je rozdělili, jejich výši nikomu nehlásili. K této přečtené výpovědi svědek uvedl, že odpovídá. Dále svědek před soudem vypověděl, že zápočtové listy si nikdy nebral. Předpokládá, že zákonné odvody za něj odváděny byly. Je OSVČ, zjišťoval si, jestli nedluží na sociálním a zdravotním pojištění, bylo mu řečeno, že nikoli. Nikdy nezjišťoval, kolik má dovolené, v gastronomii se dovolená moc neřeší. Neví, zda dostával jiné doklady, které by dokumentovaly, že dostal nějaké další peníze. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 109 – 117). K předloženým dokladům vypověděl, že si to již přesně nepamatuje. Podpisy, které jsou na dokladech, vypadají jako jeho. Neví, zda toto dostával ještě mimo výplatní pásku, můžou to být prémie k Vánocům, nebo když byly dobré tržby, neví. Tyto platby byly asi spíše nárazové a dostával je od pana provozního, pana K. nebo K., přesně neví. Neví, který z nich byl na xxx a který na xxx. Dále uvedl, že když v xxx pracoval, přicházel do styku s obž. M., to byl šéf, vídal ho častěji na xxx, na xxx minimálně. Obž. M. nebyl jeho přímým nadřízeným, přímým nadřízeným byl, kromě provozních, pan K. Pokyny k práci mu většinou dával asi M. K. Neví, kdo vedl účetnictví pro spol. xxx. Jméno J. R. zná, viděl ji dvakrát, možná na schůzce s obž. M., ví, že byla účetní, nikdy s ní nic osobně neřešil. Pana Š. zná, byl zákazník, neví, že by měl s restaurací společného něco jiného. Jméno J. C. mu nic neříká. V xxx skončil, chtěl dělat něco jiného, šel pracovat do centra s cizinci. Pracovní poměr ukončil asi dohodou, žádný problém neměl. Neví, zda se lišily výplaty číšníků a kuchařů, ani se o tom bavit nemohli, dost kuchařů neumělo česky, asi všichni byli xxx. S panem K. se dalo hovořit česky. Myslí, že když ze spol. xxx odcházel, pan K. už tam asi nebyl, není si jistý, odcházel dvakrát. Kromě spol. xxx pracoval v různých restauračních zařízeních, praxe ohledně rozdělování dýšek byla skoro všude stejná, pokud se nedanily z platby kartou, co mu večer zbylo, bylo jeho. Co se týče toho, zda jeho nadřízení znali výši dýšek za večer, pokud ten den dělal s panem provozním, ten to věděl, půlku mu dal, jinak pochybuje, že by to věděli. Zaměstnavateli výši dýšek nesděloval. Když zákazníci platili kartou a chtěli mu nechat dýško, víceméně jim vysvětlil, že by byla vhodnější hotovost.

5. **Svědčyně M. S.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx pracovala v provozovně na xxx jako servírka asi v letech 2009 – 2015. Pracovní smlouvu měla, jak měla upravenou mzdu, už neví, možná 12.000,- Kč. Mzdu uvedenou ve smlouvě dostávala každý měsíc, protože dělala něco nad rámec svých pracovních povinností, objednávala zboží atd., dostávala i něco navíc, to bylo možná až ke konci trvání pracovní smlouvy. Nekontrolovala, jestli částka odpovídá tomu, co má ve smlouvě. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení k výši její mzdy (č.l. 124), ve které uvedla, že si přesně nepamatuje, jak měla smluvně upravené mzdové podmínky, když se dívá do pracovní smlouvy, je to 9.200,- Kč. K této přečtené výpovědi svědkyně vypověděla, že to asi odpovídá, je to dlouho a přesně si nevzpomíná. Dále před soudem vypověděla, že spropitné dostávali, většinou se to dělalo tak, že se večer spočítala tržba, to, co dostali od hostů, zůstalo navíc, a rozdělili si to zaměstnanci, kteří tam ten den pracovali. Někdy se to tak dělalo každý den, někdy za dva, tři dny. Výši neví, každý den byl jiný. Neví, zda obž. M. věděl, v jaké výši se pohybuje spropitné, od nich asi informace neměl. Výplatu dostávala v hotovosti na výdajový doklad. Jak to měli ostatní zaměstnanci a kuchaři, netuší. Obž. M. přehled o docházce asi nevedl, neví, z čeho se to potom počítalo, možná jeden čas docházka byla. Vždy si v daný měsíc pamatovala, jak byla v práci, jakmile dostala vyplacené peníze, pustila to z hlavy. Nikdy se jí nestalo, že by měla problém s tím, že by peníze nesouhlasily s odpracovanými dny. O tom, že by byly oficiální a neoficiální mzdy se na restauraci nehovořilo, neví o tom. Peníze za práci dostávala někdy najednou, jindy to bylo

rozdělené, záleželo na tom, jestli se sešly všechny peníze na výplatu pohromadě, jestli bylo zaplacené zboží atd. Mzda jí byla navýšena, domnívala se, že za to, co dělala nad rámec povinností - zásobovala zboží, něco různě vozila, možná to bylo i podle odpracovaných dnů, byla v práci více, než měla. Pokud se jedná o tržby, počítaly se každý den, dělal to vždy číšník, který ten večer byl na směně, střídalo se to, ona sama tržby také někdy počítala. Dělal se to tak, že pokladna vyjela tržbu, podle ní se večer udělalo vyúčtování. Výplatní pásku dostávala, ale řídila se výdajovým dokladem, oboje podepisovala. Svědkyni byly během hlavního líčení předloženy pokladní výdajové doklady (č.l. 127 – 135), ke kterým uvedla, že jsou na nich její podpisy. Dále před soudem vypověděla, že pokladní doklady dostávala od obž. M., v podstatě byly k dispozici na provozovně. Dovolenu měla většinou napsanou na pásce, moc ji nečerpala, kolik má dní nekontrolovala. Nekontrolovala, zda jsou za ni zaměstnavatelem řádně odváděny zákonné odvody, domnívá se, že ano, jednou za rok jí chodí ze zdravotní pojišťovny vyúčtování, nikdy nic nedlužila. Jejím nadřízeným byl obž. M., byla s ním v kontaktu pracovní, chodil na kontroly. Staral se víceméně o chod restaurace. Kromě něj tam jiný provozní nebyl, jen jeden čas tam byl pan K. Pana Š. zná jako hosta, o tom, že by měl něco společného s restaurací, nemá informace. J. C. zahlédla v restauraci, co měl dělat nebo jestli byl host, netuší. Domnívá se, že na účetnictví měla restaurace účetní, myslí, že se jmenovala R. Většinou přišla do restaurace, nikdy od ní nic nepotřebovala, jen ji obsluhovala, na provozovně na xxx ji viděla málo, možná jednou za měsíc, za dva, někdy jednou za půl roku. Výplatnice posílala paní účetní, dostávala je skrze obž. M. Ze xxx odešla víceméně ze své vůle, na xxx mělo dojít k plánované rekonstrukci. Pan K. se objevoval na restauraci, jakou tam hrál roli, neví. Myslí si, že asi rozdělával úkoly kuchařům, česky mluvil jen trošku.

6. **Svědék M. V.** před soudem vypověděl, že velice krátkou dobu, asi 6 měsíců, působil jako provozní ve spol. xxx na xxx. Mohlo to být v období roku 2012, červen nebo červenec. Jeho přímým nadřízeným byl pan K. Pracovní smlouvu uzavřenou měl, jak měl stanovenou mzdu, si nevybavuje. Na spropitných podíl neměl, dostával jen to, co měl sjednáno ve smlouvě. Výplatnici dostával, jestli jí podepisoval, si nevzpomíná, myslí, že ano. Nemyslí si, že by se jeho výplata v jednotlivých měsících nějak měnila, měl ji pořád stejnou. Neví o tom, že by se v xxx hovořilo o oficiálních a neoficiálních mzdách. Výplatu dostával v hotovosti. Odměnu za dobu, co tam byl, nedostal. Doufá, že zákonné odvody za něj byly odváděny řádně, zatím nedošlo k tomu, že by mu někdo řekl, že ne. Jak byli mzdově odměňováni ostatní zaměstnanci, netuší. Tržba v restauraci se počítala denně, dělal to vesměs on. Nikdy nepřebíral hotovost nad rámec tržby. Neví, co se dělalo se spropitným, tržba a spropitné jsou dvě různé věci. S obž. M. do kontaktu přišel denně nebo obden. Obž. M. dělal běžnou činnost, zjišťoval, jestli je všechno v pořádku. Jméno Jana R. mu něco říká, nejspíš to byla asi paní účetní, za dobu, co tam byl, se viděli osobně asi jen dvakrát. Neví, zda kromě účetnictví ve společnosti ještě něco dělala. Pan Š. byl hostem restaurace. Jméno J. C. mu nic neříká. Pan K. byl asi také něco jako klient restaurace. Důvodem jeho odchodu bylo to, že tam byly nějaké nesrovnalosti ohledně podílu nebo vlastnictví xxx, na základě toho nový majitel přebíral xxx, v tu chvíli zanikla jeho pracovní smlouva, navíc byl ještě ve zkušební lhůtě. Kdo byl novým majitelem, si nevzpomene.
7. **Svědčyně D. F.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx pracovala jako servírka od roku 2010 nebo 2011, asi tři a půl roku do roku 2014. Byly to postupně tři firmy, od kdy do kdy to byla která firma, už neví. První byla xxx, poté xxx, pak jí měli další majitelé, následně to bylo nějaké xxx. Svědkyně pracovala v provozovně v xxx, xxx. Měla uzavřenou pracovní smlouvu, mzdu měla základní, asi 9.000,- Kč. Základ dostávali na účet, potom podle dnů dostávali ještě na konci měsíce zbytek peněz v hotovosti. Hotovost dostávali z peněz, které přivezl obž. M. nebo provozní, protože pracovali na směny, dny se každý měsíc lišily. Na hodinu dostávali asi 100 Kč. Už neví, jestli dostávala k podpisu výplatní pásku, později jí potřebovala a neměla ji, ale neví. Neví, jestli peníze v hotovosti byly oproti výdajovému dokladu. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení (č.l.181), ve které uvedla, že mzdy byly vypláceny v prostředku měsíce, v hotovosti, ale není si jistá. Už si to nepamatuje, ale základ 9.200,- Kč jí možná chodil na účet.

Doplatek dostávala hotově, přivezl ho provozní, možná i obž. M., ale spíše provozní. Vyplácel ho pan K., posléze i R. Když odpracovala 15 směn, převzala reálně kolem 12.000,- Kč. Ohledně směn měli tabulku, kam si psali, kdo kdy přijde. Oproti předání peněz podepisovala výdajový/příjmový pokladní doklad. O tom, že by se v restauraci hovořilo o oficiálních a neoficiálních mzdách – dostávali základ a poté to, co bylo placené od hodiny, dostávali bokem. Spropitné se rozdělovalo večer po směně, sečetla se tržba, odečetly se karty a zbytek, spropitné si rozdělili. Nedokáže říci, v jakých částkách se spropitné pohybovalo, bylo to jak kdy, když bylo málo lidí, mohlo to být 300,- Kč, někdy 800,- Kč nebo i 1000,- Kč, záleželo i na období. Ze spropitného se dávalo něco kuchařům do kuchyně a pak těm, co byli na place a barmanovi. Vedení o spropitném asi přehled nemělo. Tržbu počítali ti, kdo pracovali na place, a barman, různě se střídali. Výplatní pásky nedostávala, hledala je, doma je nenašla. V roce 2010 měla problém, když je po ní sociálka chtěla, ale žádné neměla. Bylo to takto po celou dobu. K této přechtené výpovědi svědkyně potvrdila, že odpovídá. Dále svědkyně před soudem uvedla, že neví, kolik dostávali v hotovosti, desetitisíce to nebyly, spíše tisíce. Měli na to tabulku se dny, každému se doplatil zbytek peněz podle reálně odpracovaných směn, pracovali krátký – dlouhý týden. Co se týče toho, zda za ni zaměstnavatel odváděl zákonné odvody, stalo se jí, že měla doplatit zdravotní, nebyla nějaký měsíc přihlášená. Protože neměla výplatní pásky, chtěli na sociálním kromě smlouvy druhý doklad, díky tomu jí odpustili pokutu. Bylo to asi 30.000,- Kč i s penále. To se týkalo toho období, kdy pracovala v xxx. Situaci řešila s obž. M., dostala číslo na účetní, které volala, nějak to nedořešili, neví důvod. Nakonec si to vyřešila přes sociální, kde našli potvrzení, protože tam přihlášená byla. Od paní účetní žádné listiny nedostala, asi neměla co. Jméno účetní už neví. Kromě výplatních pásek po telefonu s ní asi nic neřešila, neví, jak vypadá. Jméno J. R. jí něco říká. Nadřízeným, se kterým nejvíce jednala, byl provozní pan K. S obž. M. přicházela do kontaktu, když se tam zastavil, přes týden se vídali, nedokáže říct jak často. Pana Š. několikrát obsluhovala, blíže ho neznala. Pan K. byl majitel nebo spolumajitel restaurace, chodil tam také. Z provozovny neodešla, jen přešla do další provozovny.

8. **Svědék T. K.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx byl zaměstnán na pozici číšníka a posléze provozního. Myslí, že cca mezi roky 2009 – 2013. Začínal na provozovně v xxx, poté na xxx. Provozního dělal asi poslední rok, kdy tam byl zaměstnán, a to pouze na xxx. Se xxx měl pracovní smlouvu, jak tam měl upravenou mzdu, si nevzpomíná. Myslí, že mzda činila kolem 21.000,- Kč. Dostával ji v hotovosti, vždy najednou. Není si jistý, zda se výše mzdy odvíjela od počtu dnů nebo zda byla jako celek. Výplatní pásku dostával, určitě i něco podepisoval. Jednu dobu rozdával výplaty, všichni zaměstnanci podepisovali pokladní doklady o převzetí. Výplaty předával v hotovosti, výplatnice dostal od pana K. Nemyslí si, že částka na výplatní pásce korespondovala s pokladním dokladem, protože na výplatní pásce byla pravděpodobně základní mzda a vypláceno bylo za odpracovanou směnu, kde byl dohodnut honorář odvíjející se od toho, kolik který zaměstnanec za měsíc odpracoval. Nevzpomíná si kolik konkrétně. Mzdy kuchařů a číšníků se lišily, hlavní šéfkuchař měl určitě více, než všichni ostatní. Spropitné si rozebírali zaměstnanci mezi sebou každý den po směně, uzavřeli den, odevzdali tržbu a spropitné jim zůstalo, rozdělili si ho mezi sebou rovným dílem – měli ho navíc ke mzdě. Bylo dost pohyblivé, mohlo to být od 100,- do 800,- Kč, až třeba 1000,- Kč, ale to bylo ojediněle. Též dostával podíl ze spropitného jako číšník, když v pozici provozního vypomáhal za barem. Kuchaři se na spropitném nepodíleli. Myslí, že spropitné se psalo do sešitu. Jeho nadřízeným byl M. K. S obž. M. přišel do kontaktu 1x – 2x za týden. Obž. M. byl pro něj majitelem firmy, je možné, že kromě něj jako majitel figuroval ještě někdo další. Pana Š. zná, pro něj to byl VIP host, jestli byl i majitel, netuší. Účetnictví vedla paní účetní R. Nikdy s ní nepřišel osobně do styku, pouze ji viděl. Neví, zda za něj byly řádně odváděny odvody příslušným institucím, s tím nepřišel do styku. Žádný problém s úřady neměl. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 260 – 268), ke kterým potvrdil, že souhlasí. Na dokladu je sečtena základní mzda plus odměna za odpracované směny.

9. **Svědkyň E. Š.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx byla zaměstnána jako servírka v období od 01. 08. 2012 do 01. 08. 2013 na provozovně na xxx. Pracovní smlouvu měla, v jaké výši měla stanovenou mzdu, neví, asi kolem 10.000,- Kč. Kromě výplaty měli i nepravidelné prémie. Pracovali krátký – dlouhý týden s tím, že někdy bylo potřeba vypomocet, to byla psaná jako brigádník. Výplatu dostávala hotově. Podepisovala papír o převzetí peněz. Prémie a peníze za brigádu byly sečtené dohromady a všechny peníze dostávala v jedné obálce a asi tam byla nějaká výplatnice. Svědkyni byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 339 – 341), ke kterým potvrdila, že je podepisovala. Peníze nad základní mzdu dostala nejspíše za to, že byla v práci navíc. To, co bylo na pokladním dokladu, byly asi všechny peníze, které za měsíc brala. Podíl na spropitném s kolegy měli, rozdělovali si ho mezi sebou, nemuseli ani majiteli, ani generálnímu manažerovi říkat jeho výši. Rozdělovalo se denně, vždy večer. Sečetla se tržba, a to, co bylo navíc, bylo spropitné. V té době byl jejím nadřízeným směny T. K., který jim předával i výplaty a zařizoval dodavatele, nad ním byl generální manažer, který měl na starosti všechny restaurace a zařizoval chod, a potom byl majitel. Generální manažer byl pan K. Obž. M. tam figuroval jako majitel. Účetnictví pro společnost dělala nějaká paní, se kterou snad jednou telefonovala, nikdy se s ní neviděla, nejezdila za nimi v době, kdy tam byla ona. Řekla by, že zákonné odvody za ně byly odváděny řádně, zjišťovala si to, nikde žádný dluh nemá.
10. **Svěděk T. H.** před soudem vypověděl, že v restauraci xxx byl zaměstnaný jako údržbář asi dva, tři roky do roku 2015. Údržbáře dělal na provozovnách, kde bylo potřeba, obž. M. mu řekl, co je potřeba zařídit a on se mu snažil vyjít vstříc. Měl uzavřenou pracovní smlouvu na cca 15.000,- Kč hrubého. Zezačátku dostával výplatu podle smlouvy, ale poslední rok, možná déle, nedostával nic, nebyly na to peníze, proto tam v podstatě nic nedělal. Ze strany vedení mu bylo řečeno, že nemají, ale že to dostane, to mu říkal obž. M. Docházel tam jen někdy a byl rád, že je za něj placeno zdravotní a sociální s tím, že peníze dostane, jakmile se dostanou z potíží. Dosud je nedostal. Už neví, jestli dostával i výplatní pásku, asi ano. Peníze mu chodily na účet. Kromě toho, co chodilo na účet, žádné jiné peníze nedostával. Účetnictví pro společnost dělala J. R., zná se s ní, ale ne po pracovní stránce. Pracovně s ní řešil jen potvrzení o výši příjmů, jinak nic. Ve společnosti dělala pouze účetní. Jak byli odměňováni ostatní zaměstnanci, neví. Myslí si, že zákonné odvody za něj byly řádně odváděny, jinak by to po něm úřady asi chtěly, žádný problém s nimi neměl. Pana Š. zná, je to jeho kamarád, byl ve spol. xxx snad i majitelem. J. C. je xxx, příbuzný svědkova kamaráda, nikdy o něm neměl valné mínění, rozkradl provozovnu v xxx, zmizely peníze asi za tři měsíce, všichni se o tom bavili, byla tam škoda asi půl milionu, neví přesně, a poté podal na policii trestní oznámení ohledně vedení firmy. Vydíral obž. M., přišel s „nějakými šmejdý“ a vyhrožovali mu zmlácením, byli tam i policisté. On sám vydírání přítomen nebyl. Obž. M. se pana C. bál. Tohle mělo být asi před dvěma nebo třemi lety.
11. **Svědkyň T. K.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx byla zaměstnána zhruba rok a půl v letech 2013 – 2014 jako servírka na provozovně v xxx. V této provozovně dělal zezačátku pan K., poté už jen obž. M. Pracovala krátký – dlouhý týden, měla pracovní smlouvu. Dostávala 800,- Kč na den, ovšem neví, jak byla mzda ve smlouvě přesně uvedena. Výplata odpovídala dnům, které odpracovala. Odměny nedostávala. Spropitné si dělali denně dle počtu lidí na směně, a to po směně při počítání tržby. Pohybovalo se mezi 300 – 600,- Kč na jednoho, na place byli většinou dva. Výplatní pásku neměla, dostávala potvrzení o částce, kterou převzala. Peníze dostávala hotově, výplatu jí vyplácel obž. M. Dovolená fungovala tak, že si vždy vyměnili směny, a tedy měli volno, počet dnů za rok se moc neřešil. Zákonné odvody za ni odváděny byly, komunikovala kvůli tomu s pojišťovnou, když šla na mateřskou, vše bylo zaplacené. Na jméno účetní si nevzpomene. Jméno J. R. jí něco říká, to bude asi účetní, viděla ji asi 3x, když byla v restauraci. Proč tam byla, neví. Sama s ní jednou řešila po emailu něco ohledně mateřské, jinak nic. Svědkyni byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 350 – 357), ke kterým potvrdila, že jde o peníze odpovídající směnám, které odpracovala. Pokud je na nich uvedeno 2.000,- Kč, je to záloha. Dále uvedla, že J. C. se měl údajně

starat s obž. M., měl pomoci provozovně. Pan Š. byl dle jejích informací majitel, který tam občas chodil s přáteli na víno.

12. **Svěděk J. Š.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx byl zaměstnancem cca dva roky jako číšník, působil na provozovně v xxx. Pracovní smlouvu uzavřenou měl, jak tam měl upravenou mzdu, si nevzpomene. Jeho mzda se pohybovala v rozsahu odpracovaných dní, bylo to cca 14.000,- Kč, dostával ji v hotovosti. Výplatní pásku nedostával, pouze podepisovali převzetí na papír A4 se jménem a částkou. Viděl na tom, kolik berou ostatní, každý to měl jinak, asi podle pracovní smlouvy. Kromě mzdy žádné odměny ani prémie nedostávali. Jeho nadřízeným byl obž. M., mzdu mu předával manažer restaurace pan K. Se spropitným se to řešilo tak, že na konci každé směny se rozdělilo mezi všechny zaměstnance ze směny. Počítal ho on s kolegyní. Co se týče toho, jak bez výplatní pásky zjistil, kolik má dovolené, tu si nikdy nevzal, nebo když ano, proplacena mu nebyla a odečítala se samovolně, jak se hodilo. Neví, kdo pro společnost vedl účetnictví. Jméno J. C. ani J. R. mu nic neříkají. Odešel kvůli malé mzdě, hodně hodinám práce, dovolené, tedy důvodů bylo více.
13. **Svěděk O. K.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx pracoval jako číšník, tak pět let zpátky. Působil na pobočce xxx a předtím na xxx. Na obou provozovnách pracoval několik měsíců, cca půl roku. Pracovní smlouvu měl, mzdu měl minimální, tehdy to činilo do 10.000,- Kč hrubého. Mzdy se vyplácely tak, že někdo přijel s penězi, vyplatil to, co měli dostat. Není si jistý, jestli dostávali výplatnice. To, co se jim vozilo za výplatu, bylo to, co měli ve smlouvě, minimální mzdy, které všichni dostávali. Výplaty probíhaly v hotovosti, nevybavuje si, zda při tom něco podepisoval, možná občas ano, ale určitě to nebylo pravidlem. Výše mzdy se neměnila nikdy, maximálně mohla být nějaká změna v tom, když si někdo z jiné provozovny vyměnil směnu nebo půlden, zaplatil to ze svého. Výplata odpovídala minimální mzdě s tím, že v gastronomii je pohyblivá částka, co se týká spropitného. Z minimální mzdy v dnešní době nevyžije asi skoro nikdo, spropitné je na každém číšníkovi, záleží, jak je šikovný, on s tím nikdy problém neměl, vždy to byla docela podstatná částka. Spropitné se počítá tak, že když v kasírce zbyde více, rozdělí si to personál. Odměny se v gastronomii nevedou. Dovolená v gastronomii neexistuje, volno si vzít můžete, pokud si ho odpracujete. Normální placená dovolená v gastronomii existuje v minimálním počtu provozoven. Svědek má zkušenosti v gastronomii i z jiných provozoven, proplácení mezd na menších městech probíhá normálně, tam měl i dovolenou, jinak všude dají mzdu minimální, čím větší firma, tím to bývá horší. V xxx byl jeho nadřízeným na xxx M. D., když byl na xxx, měl to na starosti jako vedoucí tak nějak on sám. S obž. M. přicházel do kontaktu minimálně, sice se vídali, svědkova přítelkyně pracovala na xxx a tam ho občas potkával, ale jejich provozovny byly asi okrajové, co se týkalo tržeb. Jméno J. C. mu nic neříká. Kdo dělal účetnictví pro společnost, neví. Jméno J. R. asi slyšel, ale nikdy ji neviděl. Ze spol. xxx odešel proto, že obě dvě provozovny skončily, náhradou mu bylo nabídnuto místo, které nechtěl přijmout.
14. **Svěděk J. C.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx byl zaměstnaný, nepamatuje si kdy, asi v roce 2014. Nabídku dostal od pana Š., měl působit ve všech jeho provozovnách v xxx a v xxx, měl z něj udělat xxx. V xxx působil necelé tři měsíce, od konce července do listopadu. Měl smlouvu jako zaměstnanec a papírově měl být xxx společností. V obchodním rejstříku ale jako xxx zapsán nebyl, neví proč. Doklady, které byly potřeba k zapsání do OR, dodal panu Š., měli spolu sepsaný papír o xxx. Co se týče výpisu z RT, již si nevzpomene, zda mu ho předával. Když nastoupil, pan J. odešel z hodiny na hodinu kvůli neshodám s panem Š. Pokud se má vyjádřit k tomu, zda se pan Š. podílel na vedení společnosti, tak co ví, xxx byla jeho. Ve společnosti to probíhalo tak, že se tam dávaly faktury bez papírů a zaměstnanci se vypláceli větší částkou, než dle papíru měli. Co se týče toho, kdo je tímto způsobem vyplácel, bylo to tam takto dané od začátku jeho nástupu. O této praxi se dozvěděl od bývalého provozního pana J., který mu předal agendu. V nastavených výplatách mezd pokračoval, nevěděl, co za tím je. Panu Š. sdělil, že takhle to nejde vyplácet, nejsou to oficiální mzdy. Po sdělení se nic nedělo. Neví, od čeho se neoficiální mzdy odvíjely, nepochopil to, částky byly různě vysoké.

V notesu bylo, kolik každý dostává. Zaměstnancům byly peníze vypláceny v hotovosti a podepisovali potvrzení o převzetí částky, výdajový doklad. Neví, jestli dostávali výplatní pásku, chodilo to přes paní účetní. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy jako příklad některé výdajové pokladní doklady, aby uvedl, zdali se jednalo o tyto doklady, na základě kterých byly peníze vypláceny nad rámec mezd (č.l. 127 – 128), k nimž svědek potvrdil, že vypadaly takto. Dále uvedl, že za dobu jeho působení dostával mzdu, nepamatuje si kolik. Byla to minimální mzda plus nějaké peníze za xxx. V xxx byl asi pětkrát v restauraci xxx, neví, jak se tam vyplácely mzdy. Obž. M. měl být údajně zproštěn funkce xxx, podle pana Š. byl neschopný, ale nestalo se to. Dále uvedl ohledně rozdělování spropitného, že neví, jak se řešilo, dělaly to servírky samy nad rámec mezd. Neví, jak často si dýška dělily. Účetnictví vedla účetní paní J. Je možné, že je příjmem R. Viděl ji asi dvakrát nebo třikrát a mluvil s ní po telefonu. Řešil s ní předání agendy s tím, jaké jsou tam tržby, dále spolu řešili platby, elektriku atd. Paní účetní určitě věděla, že tam jsou oficiální a neoficiální mzdy, usuzuje to z toho, že se o tom asi s panem Š. museli bavit, když to panu Š. říkal. Za svědkova působení restaurace fungovala, ale tržby nebyly takové, jak si představovali. O tržbách se bavil s panem Š. Neví, proč se zhoršily, nedokáže to vysvětlit. Odešel proto, že pan Š. mu ukončil pracovní poměr na hodinu, protože prý restaurace nefunguje. Finanční problémy byly, nebylo na nájem. Manko žádné neměl a není si vědom, že by ho měl někdo ze zaměstnanců. Když panu Š. řekl o mzdách, odpověděl mu, že se to nějak bude řešit, a pak s ním ukončil pracovní poměr. Pokud se má vyjádřit, proč pan Š. ve své výpovědi tvrdil, že do svědkova příchodu restaurace ve xxx fungovala a po jeho působení se provoz rapidně zhoršil, myslí, že to bylo na popud obž. M. a pana J. Co se týče vydírání, musel podepsat směnky, i když neměl, proč je podepisovat. Směnky zněly na 500.000,- Kč, pak musel podepsat ještě jednu na 200.000,- Kč. Tyto částky byly prý prodělek v xxx, měl ho údajně vytvořit za tři měsíce, ale nebyla to pravda, neví, kde ho vzali. Částky nevycházely z žádných podkladů, jen bylo řečeno obž. M., že tam byla sekera. Byl pozvaný do restaurace xxx, tam mu obž. M. řekl, že pokud nepodepíše směnku, ví, kde bydlí, že má děti atd. S obž. M. tam byl ještě i pan Š., dále nějakí hosté, ti to asi neslyšeli. K podepsání směnek došlo asi 14 dní nebo tři týdny po tom, co tam skončil. Byly odprodané nějaké paní, splácí něco přes rok, platí 10.000,- Kč měsíčně. Ohledně směnek muselo proběhnout směnečné řízení, měl advokáta, posílali tam nějaké věci, už si to přesně nepamatuje. Je pravda, že se bránil tím, že podpisy na směnkách nejsou jeho. Znalecký posudek zněl, že podpisy jeho jsou. Vydírání jeho osoby ze strany pana Š. a pana M. oznámil na Policii ČR, bylo to odloženo. Pokud má uvést, proč ho podal až v únoru 2014, bylo to po domluvě s rodinou, měl obavy. Trestní oznámení, které podal na obž. M., se zakládalo na tržbách, vyplácelo se to, co nemělo, pak tam byly ještě faktury a věci ohledně zboží. Faktury od xxx obchodníků, kteří tam vozili, byly na papíře, nebyl žádný dodací list. Toto trestní oznámení podal později proto, že to řešil se svým právníkem, myslel si, že když podepsal směnky, budou existovat proto, aby mlčel. Nepodal ho z důvodu nutnosti zaplacení směnek, ale protože viděl, jak to chodí ve xxx. Dále před soudem uvedl, že předtím pracoval v gastronomii a věděl, jak se vyplácejí mzdy. Tady se podepisoval doklad, tam, kde pracoval, většinou dostávali výplatní pásky. Před nástupem do xxx xxx v restauraci nebyl, ale věděl, jak se dělají objednávky a jak se vede restaurace. Předtím pracoval jako číšník v xxx, potom na xxx. Poté pracoval ve xxx jako číšník a provozní dohromady. V současné době je zaměstnaný u xxx. V minulosti byl trestně stíhán ve svých asi 19 letech, ve výkonu trestu nikdy nebyl.

15. **Svědék M. K.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx působil ve funkci manažera. Jeho práce spočívala v objednávání zboží, zastupování obž. M., shánění personálu, popř. v rozvozech, přebírání tržeb atd. Působil ve více pobočkách, ze začátku v xxx, poté převážně v xxx. Od kdy, do kdy ve společnosti pracoval, si nevzpomene. Název xxx mu něco říká, tam začínal, byla to sice firma xxx, ale bavili se o ní jako o xxx. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 468), ve které popsal, že byl u firmy od začátku, někdy od roku 2007 v xxx, tam byla první xxx. Pracoval tam asi rok a půl, poté měl zhruba roční pauzu, pak se vrátil. Byla to pořád spol. xxx, pracoval tam do roku 2011 nebo 2012. Ví, že se společnost přejmenovala na xxx, rozdíl nepoznal. K této přečtené výpovědi svědek uvedl, že odpovídá. Dále před soudem vypověděl,

že vyplácení mzdy probíhalo buď tak, že si zavolal s M., že si potřebuje vzít peníze, pakliže byly, vyplatily se z obálky, nebo později z peněžního deníku, kam podepsal vyplacení. Dohodli se, že za týden dostane mzdu zhruba 10.000,- Kč. Ze začátku pracoval na pracovní smlouvu, po návratu do spol. xxx ji neměl, bylo to na domluvě s tím, že má živnostenský list, mohlo by se fakturovat. Mandátní smlouva byla připravená, ale nebyla podepsána. Nefakturoval, byla taková domluva, neměl na základě čeho. Peníze dostával na základě ústních pokynů. Neví, proč nefakturoval, přestože to jde i na základě ústní dohody. Jestli mu bylo nebo nebylo zapláceno, asi souviselo i s hospodářskou situací spol. xxx. Jak na tom společnost byla, neví. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 469), ve které uvedl, že v xxx pracovní smlouvu, resp. mandátní, neměl. Měl ji připravenou, ale nikdy mu ji nikdo nepodepsal. Pracoval na IČO, ale nic společnosti nefakturoval, věděl, že mu nemá z čeho zaplatit. K této přečtené výpovědi svědek uvedl, že ke konci mu určitě nebylo z čeho platit. Špatná hospodářská situace nebyl podle něj úplně důvodem nevyplácení, někdo např. přišel ohledně zálohy a ustoupilo se. On si třeba peníze nevzal proto, aby se zaplatilo za zboží nebo někomu dopředu mzda. Dále uvedl, že jemu to sice nevyhovovalo, ale práce ho bavila, dluh vůči němu asi vzniknul. Tržby se uzavíraly denně na každé pobočce. Tržba a všechny případné faktury, které byly ten den vypláceny, zálohy zaměstnancům, popř. vouchery, byly v obálkách. Obálky se zavřely, denně byly tři nebo čtyři. Poté obálky svezl např. on na xxx, vydaly se peníze, stravenky, terminály, výjezdy atd., a dávalo se to dohromady třeba do jedné velké obálky, nebo to zůstalo v obálkách bez peněz a peníze byly v peněžním deníku a v jiné souhrnné obálce, pokud už nebyly odvedené na účet. Zaměstnanci měli pracovní smlouvy, jak byly stanoveny jejich mzdy, neví, určitě na spodní hranici minimální mzdy. Zaměstnancům mzdy vyplácel v hotovosti jednou měsíčně s tím, že případné zálohy byly v rámci dobré vůle na požádání. V plánu šichet byla tabulka, kde zaměstnanci měli paušál na den. Asi to bylo vyšší, než co měli v pracovní smlouvě. Přehled o tom vedený byl, byla wordová tabulka, nejdříve na každou restauraci a pak ještě dělal souhrnnou, do které se podepisovalo převzetí peněz. Co se týče oficiálních a neoficiálních mezd, nikdy nic takového neřešil v žádné z restaurací. Výplatnice chodily emailem, nikdo je nechtěl, ani se netiskly, ale byly k dispozici. Chodily od obž. R. souhrnně emailem na globální restaurační email. Při výplatě mezd se zaměstnanci podepisovali do sešitu nebo do tabulky, už neví. Ke konci podepisovali i výdejní doklady a dostávali kopie. On výplaty ke konci moc neřešil, řešilo se to z centrálního na té které restauraci, tam se podepisovaly výdejní doklady. Kromě svědka vyplácel mzdy i obž. M., J. J., T. K. a občas asi i K. Kde je nyní pan K., neví. Kuchaře svědek jako manažer neřešil, ohledně mezd je řešil K., poté obž. M., neví jak, byla tam opět tabulka. Sprobitné zůstávalo personálu, počítalo se denně, rozdělili si ho ti, kdo byli v práci. Neví, kolik si vydělali, šlo to mimo vedení. Jak to bylo s placením zdravotního a sociálního pojištění, neví, platil si ho, nebo spíše neplatil, sám. Myslí, že v roce 2012, 2013 měl soukromou emailovou adresu xxx, používá ji dosud na gmailu. Jakou emailovou adresu používal pan Š., si nevybavuje. Emailová adresa xxx mu něco říká, je to adresa T. H., nevlastního otce jeho přítelkyně. Svědkovi byl během hlavního líčení předestřen email (č.l. 875), ke kterému uvedl, že si jej nevybavuje. Obsah emailu mu něco říká, když končil, pan Š. řešil, jestli jsou nějaké peníze, řekl mu, že asi jsou, ale je to pro svědka nedopodstatitelné. Ze spol. xxx svědek odešel půl roku po návratu z USA, důvodem byl rozpad sítě restaurací, nikdo to moc nechápal. Rozpadem myslí, že se nějak rozdělily restaurace, byly tři, najednou „ze dne na den“ provozoval jednu restauraci někdo jiný, neví kdo. Myslí, že restaurace xxx vlastnil pan K., který byl společníkem s obž. M., v rejstříku to neověřoval. Pana Š. zná poměrně dlouho, je v podstatě také majitel, nebo se k němu tak chovali. Zná ho z dob xxx, kdy poprvé pracoval s obž. M. Křestním jménem je M. jako M. Kde je dnes pan Š., neví. Obž. R. dělala ve spol. xxx účetnictví, se zaměstnanci přímo do kontaktu asi nepřicházela, jen když přišla pro nějaké podklady, přinesli jí kávu. Myslí si, že na výpočtu mezd pro zaměstnance se nepodílela, dělali to podle šichet, počítala to excelová tabulka. Pana J. zná, byl to vedoucí z xxx, spolupracoval s ním. Jméno J. C. mu něco říká, možná to byl někdo, kdo přišel do xxx.

16. **Svědék M. H.** před soudem vypověděl, že do xxx nastoupil v roce 2012 na pozici číšníka, pracoval tam 4 roky do listopadu 2016 na pobočce na xxx. Pracovní smlouvu měl uzavřenou na hlavní pracovní poměr, mzdu měl určitě psanou na základ, tedy minimální, jak se to v gastronomii dělá, nevzpomene si kolik. Pokud se neplete, měli to všichni stejně, alespoň s kolegyní M. S. Faktické vyplácení mezd probíhalo tak, že bylo na vlastním uvážení každého, jestli ji chce na účet nebo v hotovosti, on jednou za měsíc přišel za obž. M. do kanceláře, tam si peníze vyzvedl, když potřeboval zálohu, přišel vícekrát. Na začátku, kdy tam byl T. K., peníze vyplácel on, poté obž. M., a ve výjimečných případech kolegyně. Co se týče kuchařů, mzdy jim byly vypláceny také jednou měsíčně, dost tam fungovaly zálohy, když byly peníze. Svědek mzdu dostával podle odpracovaných směn v měsíci, bylo to 800,- Kč na den, pracoval krátký - dlouhý týden. Reálná mzda byla ve většině případů asi vyšší, než kterou měl napsanou ve smlouvě, ale ne o moc. Někdy měl v měsíci směn 14, někdy 16, 20, směny si různě dělili. Při přebírání mzdy podepisoval každý měsíc výplatní lísteček. Nebyla to klasická výplatnice, spíše kopie nějakého dokladu o převzetí peněz. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 159 - 164), ke kterým uvedl, že to je ono. Dále uvedl, že klasickou výplatnici v prvních letech do ruky dostávali. Rovněž vypověděl, že každý večer dělali uzávěrku, vyjeli tržbu, karty, hotovost, vypsali to, dali do obálky na místo určené a zamkli do trezoru. Nepamatuje si, že by kdy dostal odměnu. Se spropitným to bylo tak, že jemu a kolegyni zůstávalo, počítalo se každý večer, když udělali uzávěrku. To, co jim zbylo, si rozdělili. Vedení neříkali, kolik měli na spropitném. Zda za něj bylo řádně placeno sociální a zdravotní pojištění, kontroloval osobně na pojišťovně, bylo to v pořádku. Ví, kdo dělal účetní společnosti, nevzpomene si na její jméno, dvakrát nebo třikrát se viděli v restauraci, když přišla na kávu nebo něco řešit s obž. M. On sám s ní nic konkrétního z její pracovní činnosti neřešil. Kromě obž. M. tam chodil občas ještě i pan Š., považoval ho také za nadřízeného, protože se tak choval. Ze xxx odešel proto, že přestaly být peníze na výplaty, na zboží, přestávalo ho bavit neustále peníze vymáhat, párkrát se i stalo, že se tam peníze ztratily přes noc. Nakonec dostal to, co mu patřilo.
17. **Svědčyně L. Č.** před soudem vypověděla, že spol. xxx zná velice dobře, pracovala tam jako servírka na pobočce v xxx asi rok, nepamatuje si od kdy. Pracovala s M., s V. K. a ještě s jednou slečnou. Pracovní smlouvu měla, ne hned, ale dostala ji. Mzdu měla minimální, 11.500,- Kč. Vyplácená byla podle smlouvy a v hotovosti. Každý měsíc dostávala 11.500,- Kč, a pak procenta z tržby, měla stejný počet směn. Pokud měla různý počet směn, výplatu určitě neměla stejnou, jelikož tam byla procenta a ještě se dělili s těmi, kdo dělali xxx. Jak to bylo přesně, neví, rozhodně se neměla špatně, díky xxx tam chodila klientela, která si to mohla dovolit. Spropitné měla, dělili se se všemi na place i s xxx připravujícími jídlo. Žádné odměny mimo smlouvu nikdy nedostala. Není si jistá, jestli při převzetí mzdy něco podepisovala, ví, že mzdu dostávali v obálce. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení ohledně systému vyplácení mezd zaměstnancům (č.l. 326), ve které uvedla, že mzdy byly v obálkách, dostávala asi 8.000,- nebo 9.000,- Kč, byla tam tak 15 dní v měsíci. Na účet snad nikomu nechodily. Při převzetí podepisovala výdajové pokladní doklady, jiné písemnosti se nepodepisovaly. K této přečtené výpovědi svědkyně konstatovala, že když člověk dělá v hospodách 10 – 15 let, splývá mu to. Jestli to podepsala, je možné, neví to stoprocentně. Dále před soudem vypověděla ohledně zdravotního a sociálního pojištění, že neřešila, jestli jsou za ni placena, byla naivní, že si myslela, že je vše v pohodě a nebylo. Zavolala na pojišťovnu a zaplatila si to, obž. M. jí přiznal, že nebyla přihlášená. Nebylo to za celé období, jen asi za 4 měsíce. Když byla bez smlouvy, byla placená načerno do ruky na základě dohody, když se asi osvědčila, dostala smlouvu. S obž. M. přicházela do kontaktu jako s nadřízeným, pak tam byl provozní, jméno si nepamatuje, dával jim výplaty. Jméno T. K. jí nic neříká. Kdo dělal účetnictví, netuší. Obž. R. možná účetní byla, s účetní nejednala. Odešla proto, že jí vyhodili z hodiny na hodinu kvůli kravině, nevzpomene si jaké. Společnosti se určitě dařilo, daří se jim i teď, hodně lidí si je pochvaluje, mají dobré jídlo.

18. **Svědčyně A. T., dříve D.**, před soudem vypověděla, že v restauraci xxx pracovala, neví kdy. Nastoupila do xxx pod spol. xxx, poté pracovala na xxx. Období není schopna konkretizovat. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení ohledně období, kdy pracovala v xxx (č.l. 461), ve které uvedla, že pro společnost pracovala jako servírka asi v letech 2009 až 2012, myslí, že v únoru, přesně neví. Nejdříve pracovala pro spol. xxx, poté došlo k převodu na spol. xxx. K této přechytené výpovědi potvrdila, že toto odpovídá. Dále před soudem uvedla, že pracovní smlouvu měla, úpravu mzdy si nepamatuje. Nebylo to její první místo servírky. V některých restauracích to probíhalo tak, že dostávali výplatu na účet a zbytek bokem. Jak to bylo v xxx, si nepamatuje. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení ohledně výše její mzdy (č.l. 462), ve které uvedla, že se domnívá, že mzdu dostávali v hotovosti, plete se jí to s jinými restauracemi, tedy neví přesně. Měli základ do 10.000,- Kč, k tomu byla dýška, která si rozdělovali každý den po směně. Průměrně si vydělala asi 15.000,- Kč. K této přechytené výpovědi potvrdila, že to odpovídá. Dále před soudem uvedla, že výše mzdy určitě souhlasila s počtem odpracovaných směň. Dělal klasický krátký – dlouhý týden, odpracované hodiny si hlídala. Tržba se počítala denně a odváděla do trezoru, dýška se rozpočítávala mezi personál každý den. Jejím nadřízeným byl M. K., bylo jich více, jeho si pamatuje. Neví, jestli při přebírání mzdy něco podepisovala, je to možné. Není si jistá, jestli to byla výplatnice nebo přehled odpracovaných hodin. Jestli za ni zaměstnavatel hradí zdravotní a sociální pojištění, si ověřovala, v pořádku ho platili. Neví, kdo dělal účetní společnosti xxx. Jméno J. R. jí nic neříká. Skončila tam, protože začala pracovat jako učitelka.
19. **Svěděk M. D.** před soudem vypověděl, že spol. xxx zná, byl v ní zaměstnán, dělal především barmana. Pracoval na xxx. Období si nepamatuje, mohl nastoupit v roce 2008 nebo 2009. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 141), ve které uvedl, že ve spol. xxx pracoval asi od roku 2009 do roku 2012. Dále vypověděl, že pracovní smlouvu měl, na úpravu mzdy v ní si nevzpomíná, byla to cca minimální mzda. Tuto mzdu dostával, odměny nikoliv. Pracoval krátký – dlouhý týden, popřípadě brigády. Určitě neměl každý měsíc odpracovaný stejný počet směň, mzda se odvíjela od jejich počtu. Existoval přehled, kdo kdy šel do práce. Mzda byla vyplácena v hotovosti provozním, ti se docela měnili. Byl tam pan K., pak možná ještě jeden nebo dva provozní, jména si nepamatuje. Nevzpomíná si, jestli podepisoval při převzetí mzdy doklad, možná byly výplatnice, s vyplácením problému neměl. Dýška měli, rozdělovaly se mezi osoby ze směny každý den. Jestli za něj zaměstnavatel platil zdravotní a sociální pojištění, nekontroloval, ale hlídal, aby na pojištění neměl dluhy a vše bylo vždy zaplacené. Neví, kdo dělal účetní společnosti, ani kdo počítal mzdy. Skončil, protože si našel jinou práci.
20. **Svědčyně T. Q. H. H.** před soudem vypověděla, že spol. xxx zná, pracovala tam neoficiálně jen pár dní, už dlouho tam nepracuje. Přestala tam pracovat z důvodu, že do ČR přijela za účelem podnikání, chtěla jen zkusit pracovat v tomto prostředí. Nepamatuje si, na které pobočce pracovala. V tu dobu měla v restauraci kamaráda, přišla za ním na návštěvu, a on jí řekl, aby to zkusila. Pracovala v kuchyni a u baru, kde dělají xxx. Nevzpomíná si, zda za práci dostala zaplacené a jak. Svědkyni byly během hlavního líčení předloženy pokladní výdajové doklady (č.l. 288 – 296), ke kterým uvedla, že podpisy jsou její, ale nepamatuje si, zda peníze dostala. Co se týče toho, že tam podle dokladů ve spise pracovala déle než dva, tři dny, ví, že to bylo nějakou dobu, ale nepamatuje si to přesně. Bylo to bez smlouvy, když přišla na návštěvu, vypomohla např. v kuchyni. Nepamatuje si, s kým jednala jako s vedoucím, pracovala s xxx i Čechy, nepoznala, kdo byl šéf. Jména M. M. či J. R. jí nic neříkají. Po skončení této práce se vrátila k práci do tržnice.
21. **Svěděk C. N. P.** před soudem vypověděl, restauraci xxx zná, pracoval tam v kuchyni asi od roku 2006 do roku 2016. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena svědkova výpověď z přípravného řízení (č.l. 314), ve které uvedl, že pro společnost pracoval od roku 2009 asi do března 2017. K tomuto rozporu svědek objasnil, že tam pracoval dlouho, mohla nastat změna názvu restaurace,

tedy nedokáže přesně odpovědět. Ze začátku působil v restauraci xxx, poté na xxx, pak v xxx. Nejprve pracoval jako pomocník, neměl pracovní smlouvu, jakmile začal pracovat v restauraci xxx, smlouvu dostal. Dělal stále stejnou práci v kuchyni, jeho pracovní pozice se nezměnila. Ve smlouvě měl uvedenou mzdu ve výši 9.200,- Kč, ale dostával pravidelně každý měsíc jako pevnou mzdu částku 25.000,- Kč. V každém měsíci měl stejný počet směn. Jeho nadřízeným byl pan K., který mu vyplácel mzdu, a to v hotovosti. Kromě pevné mzdy ti, kdo pracovali v kuchyni, dostávali každý den 30% ze spropitného, které si vždy spravedlivě rozdělili. Doklad o předání peněz ručně podepisoval. Ví, že za něj bylo placeno zdravotní a sociální pojištění. Obž. M. zná, vídal ho v restauraci a na baru, kde dohlížel na práci českých zaměstnanců. Obž. R. nezná. V xxx skončil proto, že chtěl změnit práci.

22. **Svědčyně T. B. H. N.** před soudem vypověděla, že spol. xxx zná, pracovala tam jako pomocnice na umývání nádobí od roku 2009 do roku 2012. Pak byla těhotná a porodila, tedy skončila tam. Nevěděla, zda má pracovní smlouvu, pracovala tam pro manžele K., se kterými měla ústní dohodu. Mzdu za práci jí vypláceli různými způsoby, na začátku jí platili nižší částku, postupně se zvyšovala, dostávala ji od pana K. v hotovosti jednou měsíčně. Už si přesně nepamatuje výši vypláčených částek. Pracovala každý den s tím, že v týdnu měla jeden den volna. Podle § 211 odst. 3 písm. a) byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení (č.l. 301), ve které uvedla, že neměla žádnou smlouvu, přesně si to nepamatuje, měla ústní dohodu. Za hodinu měla dostávat 100,- Kč, což dostávala. Mzdu obdržela jednou měsíčně, průměrně 7.200,- Kč. K této přechtené výpovědi svědkyně objasnila, že doba, kdy dostávala 100,- Kč za hodinu, byla doba, kdy už čekala dítě, skoro na konci její práce. Předtím dostávala nižší plat, asi 10.000,- Kč měsíčně, poté jí to počítali podle odpracovaných hodin, tedy platili jí částku 100,- Kč za odpracovanou hodinu. Měla přezdívku M. Při výplatě podepisovala malé papíry. Svědkyni byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 307 – 308), ke kterým uvedla, že je podepisovala. Dále před soudem vypověděla, že jiné peníze než mzdu nedostávala. Co se týče spropitného, lidé si ho tam dělili mezi sebou, u baru dostávali nějakou částku a procenta z toho dávali i těm, kteří pracovali v kuchyni. Zdravotní pojištění si platila sama.

23. **Svěděk H. Q. D.** před soudem vypověděl, že v xxx pracoval v areálu obchodního domu xxx, a to od dubna do července roku 2013 nebo 2014, neví přesně. Pracoval tam pouze čtyři měsíce jako kuchař, dělal xxx. Co se týče pracovní smlouvy, neumí česky, podepsal nějaký papír, neví, jestli to byla pracovní smlouva. Do pracovního poměru ho přijímal pán, který se jmenuje asi M. Mzdu měl domluvenou ústně, 1.200,- Kč na den. Vždy dostal peníze za den, který tam odpracoval. Pracoval podle rozvrhu od šéfkuchaře, nikoliv pravidelně, v týdnu měl den, dva či půlden volna, bylo to různé. Mzdu dostával v hotovosti, byla mu placena různě, někdy na konci pracovního dne, za několik dní, nebo na konci týdne. Peníze mu dával ten, kdo stál u kasy. Podíl ze spropitného ani jiné peníze kromě smluvené mzdy nedostával. Když přebíral mzdu, podepisoval malý papírový doklad. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 367 – 382), ke kterým uvedl, že je podepisoval. Dále před soudem vypověděl, že neví, kdo byl jeho hlavním nadřízeným, zná jenom pana správce M. Jméno J. R. mu nic neříká. Skončil proto, že chtěl začít podnikat sám.

24. **Svěděk Q. H. T.** před soudem vypověděl, že spol. xxx zná, pracoval tam jako kuchař asi od roku 2012 do roku 2013 na pobočce v xxx, dělal xxx. Na práci uzavřel pracovní smlouvu, byla v ní uvedena částka mzdy ve výši 8.000,- Kč, ale fakticky dostával 1.000,- Kč za den, který odpracoval. Peníze tedy dostával podle počtu odpracovaných dní, ovšem platili mu je najednou na konci měsíce. Mzdu mu vyplácel nejdříve nějaký hubený pán, který pak skončil, poté pan M. Podepisoval doklad o převzetí mzdy. Neví, zda se rozdělovala dýška, ti, kdo pracovali v kuchyni, je nedostávali. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady (č.l. 238 – 246), ke kterým uvedl, že jsou na nich jeho podpisy. Neví, kdo byl jeho nadřízeným, zná jen pana M., se kterým jednal. K obž. R. uvedl, že pokud je to paní sedící u hlavního líčení, zná ji od vidění, ale neznal její jméno. Zdravotní pojištění si platil sám. V restauraci skončil z důvodu odjezdu do xxx.

25. **Svědék M. Ch. N.** před soudem vypověděl, že spol. xxx zná, pracoval tam jako kuchař od konce roku 2012 do začátku roku 2013, tři nebo čtyři měsíce na pobočce v xxx. Co se týče pracovní smlouvy, někdo mu dal podepsat nějaký papír, neumí česky, nevěděl, o jaký papír se jedná. Mzdu měl v tu dobu 20.000,- Kč za měsíc. Pracoval každý týden od rána až do zavírací doby, a to šest dní v týdnu. Neví, kdo byl jeho nadřízeným, bylo tam několik Čechů, pracoval podle toho, co mu řekli. Jména Čechů si nepamatuje. Podíl ze spropitného nedostával. Při převzetí mzdy podepisoval malý papír a ještě se podepisoval v nějakém sešitě. Svědkovi byly během hlavního líčení předloženy pokladní výdajové doklady (č.l. 441 – 442), ke kterým uvedl, že jsou na nich jeho podpisy. Dále uvedl, že neví, proč je na jednom dokladu částka o 3.000,- Kč vyšší, možná proto, že nedostal v předchozím měsíci celých 20.000,- Kč a toto byl doplatek. Zdravotní pojištění si platil sám. Obž. M. ani obž. R. nezná. Už si nepamatuje, kdo s ním sjednával mzdu a kdo mu ji fyzicky předával. Byl tam nějaký Čech silnější postavy. S panem N. H. K. nejednal.
26. **Svědék T. T. D.** před soudem vypověděl, že spol. xxx zná, pracoval jako pomocník v kuchyni na pobočce v xxx, neví už kdy přesně. Neví, jestli měl uzavřenou pracovní smlouvu, pracoval přes šéfkuchaře P., s ním byl také domluven na mzdě. Dostával 1.000,- Kč za den. Neví, kdo byl šéfem restaurace, znal muže, kterému říkali H., ten byl správce, příjmení nezná. Při přebírání mzdy žádný papír nepodepisoval, domluvili se na čase, který odpracoval, na konci měsíce sečetli všechny částky, pan P. mu mzdu vyplatil. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení ohledně podpisu smlouvy, výši mzdy v ní uvedené a mzdy faktické a jeho podpisu při převzetí (č.l. 426), ve které uvedl, že si nevybavuje, že by měl ve smlouvě uvedenou nějakou částku. Myslí, že smlouvu uzavíral s vedoucím, kterému se říkalo „H.“, moc si to nepamatuje. Dostával doklad, kde bylo něco kolem 9.000,- Kč, mělo to malý formát, tištěná písemnost. Byly tam napsány odpracované hodiny a uvedené povinné odvody na sociálním a zdravotním pojištění. Kromě toho dostával i peníze navíc. K této přečtené výpovědi svědek před soudem vypověděl, že se domluvili, že dostane 1.000,- Kč za každý skutečně odpracovaný den, vždy mu vypočetli odpracované hodiny a na konci měsíce mu podle nich vyplatili mzdu. Navíc žádné peníze nedostával, ze spropitného nedostával nic. Neumí česky, vždy jednal se šéfkuchařem, který mu dal podepsat nějaký papír, aniž by pořádně věděl, co podepisuje. Co se týče zdravotního pojištění, slíbili mu, že ho zaplatí, kontroloval to a skutečně ho zaplatili. Obž. R. nezná. Skončil z rodinných důvodů, jeho přítelkyně bydlela v Praze, stěhoval se za ní.
27. **Svědék D. N. D.** před soudem vypověděl, že spol. xxx zná, ví, že majitelem této společnosti je nebo byl pan N. P. K. Pracoval tam jako pomocník v kuchyni jeden rok a tři měsíce, mohlo to být v roce 2007 nebo 2008. Nepamatuje si, ve kterém roce skončil, v tu dobu byl mezi majitelem panem K. a správcem obž. M. nějaký problém, neví jaký. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení ohledně doby, kdy pro xxx pracoval, kde a na jaké pracovní pozici (č.l. 736), ve které uvedl, že pro společnost pracoval od roku 2008 do roku 2014. Nejdříve pracoval v xxx (2008 – 2010), kde byl pouze pomocnou silou, poté v xxx jako pomocník kuchaře (2010 – 2014). K této přečtené výpovědi svědek potvrdil, že toto vše odpovídá. Co se týče pracovní smlouvy, podepsal smlouvu na brigádu, pan správce jim dal papíry k podpisu. Nepamatuje si, jakou měl ve smlouvě mzdu. V době, kdy se zaučoval, dostával 1000,- Kč měsíčně, když už tam pracoval normálně, začal dostávat 15.000,- Kč měsíčně, postupně se tato částka o tisíc až dva tisíce zvýšila. Částka nebyla stálá, měnila se podle odpracovaných hodin a podle jeho schopností v práci. Mzdu mu v hotovosti vyplácel pan K. Při přebírání mzdy někdy něco podepisoval, někdy ne. Podíl na spropitném měl, nějaké spropitné do kuchyně dávali, neví kolik procent. Když dostal od zaměstnavatele zdravotní průkaz, věděl, že za něj platí zdravotní pojištění, když ho nedostal, věděl, že si pojištění musí platit sám. Pamatuje si, že si ho většinou platil on, zaměstnavatel za něj zaplatil jen jednou, nejvýše dvakrát, a to bylo na jeden rok. Jméno J. C. mu nic neříká. Neví, kdo se v xxx staral o účetnictví. Obž. R. nezná.

28. **Svědék K. S. N.** před soudem vypověděl, že spol. xxx jako název nezná, ale přes kamaráda pracoval v restauraci v xxx, kde zná jen adresu. Zaučoval se tam a zároveň i pracoval, nepamatuje si přesně kdy. Neví, zda měl pracovní smlouvu, neumí česky, všechno mu zařizoval kamarád, když mu dal nějaký papír, podepsal to. Kamarád se jmenoval P., pracoval tam jako šéfkuchař. Co se týče mzdy, s P. se domluvili na 80,- Kč za hodinu, teprve se zaučoval jako pomocník. Pokud jde o to, kolik dostával peněz, záleželo na počtu odpracovaných hodin. Mzdu mu vyplácel správce, který byl Čech, česká jména si nepamatuje. Při převzetí mzdy podepisoval nějaký papír, který dostával od tohoto správce. Byl tam nováček, nevěděl, že by měli dostávat podíl ze spropitného. Co se týče zdravotního pojištění, v tu dobu mu slíbili, že ho za něj zaplatí. Když tam skončil, dali mu kartičku zdravotního pojištění, ale nekontroloval si, jestli za něj pojištění platili, měl svojí kartičku zdravotního pojištění. Pana K. nezná. Jména M. M. či J. R. mu nic neříkají. Odešel, protože cítil, že práce pro něj není vhodná.
29. **Svědék V. K.** před soudem vypověděl, že pracuje v restauraci xxx na pobočce v xxx jako barman, začal tam pracovat asi před osmi nebo devíti lety, pracuje tam tedy už asi 11 nebo 12 let. Má pracovní smlouvu, ve které má mzdu upravenou tak, že je na ní základ. V dobu, kdy nastupoval, mohl být základ tak 8 – 9.000,- Kč. Už si nevzpomíná, kdo s ním v době jeho nástupu projednával výši mzdy, myslí, že obž. M., pak tam od toho byl nějaký manažer, který to s ním sepsal a udělal smlouvu. Pan K. to určitě nebyl. Má pocit, že smlouva se pro něj změnila akorát s novými majiteli na jinou společnost, mzda zůstávala stejná, jen základ se zvedal dle zákona. Fakticky mu byla vyplácená částka ze základu plus doplatek do 15.000,- Kč. Když dělal více směn, dostal více peněz, to se moc často nestávalo. Při výplatě dostal vždy výplatní pásku, na které byla uvedena základní mzda, nevzpomíná si, zda na doplatek do 15.000,- Kč dostával ještě jiný papír. Výplatu mu vyplácel většinou manažer, buď obž. M., nebo pan K. Byla mu zasílána na účet. Jakou mzdu mají kolegové, všeobecně věděli, měli všichni stejně. Tržbu počítal většinou personál vždy večer po směně, dvě číšnice a on jako barman. Probíhá to většinou tak, že jeden člověk uklízí, druhý dělá bar a třetí člověk se věnuje počítání tržby. Když se vše spočítalo, s účty se to dalo do obálky manažerovi. Co se týče spropitného, dělí se každý den mezi všechny zaměstnance, kteří jsou ten den na place. Kuchaři v tu dobu spropitné nedostávali. V době 2011 – 2014 byli jeho nadřízenými obž. M., pan K. a ještě tam byl jeden pan manažer, nevzpomene si na jméno. Pan K. v restauraci také dělal, v roce 2011 byl nějaký spoluvlastník. S panem K. přicházel do styku pouze v práci, probíhalo to tak, že byl v práci, on tam přišel, podíval se, jak to funguje, a zase odešel, nic jiného tam nedělal. V srpnu 2012 svědek rozvázal pracovní poměr, protože tam končil jeden majitel, přebíral to nový majitel a udělal s ním smlouvu na nový pracovní poměr. Kdo v tom období 2011 – 2014 dělal v xxx účetní, netuší. Sociální a zdravotní pojištění si hlídá, zapláceno za něj bylo vždy pravidelně. Jména J. C. ani J. R. mu nic neříkají. Svědek pracuje v restauraci dodnes, změnili se tam majitelé, nyní ji vlastní pan S.
30. **Svědék P. Z.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx pracoval jako vrchní číšník v xxx pod vedením pana J. v období od 02. 01. 2014 do 26. 10. 2014. Měl pracovní smlouvu, ve které měl uvedenou částku 9.200,- Kč. Výplatu dostával hotově. Další peníze za odpracované směny pak dostával proplacené na výdajový doklad od pana J., dělaly kolem 7 – 8.000,- Kč navíc. Pokladní doklady zůstávaly panu J., který si je nechal podepsat, pak je odevzdával nějakému panu doktorovi do Prahy, a myslí, že i obž. M. To, co má dostat, počítal pan J., on si kontroloval, jestli to odpovídá. Ostatní zaměstnanci to měli nastavené stejně jako on. To, že bude placen podle směn nad základní mzdu, mu říkal pan J., jednal pouze s ním. Nad tím se nijak nepozastavil, je to běžná věc všude v pohostinství. Spropitné zůstávalo číšníkům, rozdělovalo se denně, byl tam pokladní systém, každý večer po směně se vědělo, kolik zůstalo, to si rozdělila obsluha, pana J. to nezajímalo. Pokud jde o kuchaře, nedostávali ze spropitného nic, vyplácel je pan J., nikdo z kuchařů nebyl Čech. Restauraci v xxx se dařilo velice dobře. Pan J. měl každou chvíli jiné auto, nový byt v D. Co se týče vedení restaurace, setkal se svědek s majitelem JUDr. Š. a obž. M. S obž. M. se setkával, když byl na návštěvě

v xxx nebo když přivezl zboží z Prahy, pak v rámci festivalu, když něco připravovali s panem J. S panem Š. se potkával jako s hostem, který tam přijel na oběd, když měl nějaké soudní jednání v xxx. Zda za něj je řádně placeno zdravotní a sociální pojištění, si v tu dobu nezjišťoval, na správně sociálního zabezpečení mu nikdy nesdělili, že by za něj něco nebylo zapláceno. Co se týče účetnictví, všechny podklady ohledně nákupů se předávaly panu J., kam se vozily dále, neví. Jméno J. R. ani J. C. mu nic neříkají. Po celou dobu jeho působení v xxx byl jeho nadřízeným pan J., nikdo jiný. Odešel kvůli nevyřešenému sporu s panem J. Spor se týkal jeho chování k zaměstnancům, a vztahu mezi ním a svědkem. Pan J. tam pracuje dodnes.

31. **Svědkyň P. V.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx pracovala na pobočce xxx asi před pěti lety jako servírka po dobu pěti let. Měla pracovní smlouvu, jak měla upravenou mzdu, si nepamatuje. Uvedenou mzdu dostávala, nikdy se nestalo, že by ji nedostala. Pobírala ji v hotovosti, pravděpodobně to byla částka, kterou měla ve smlouvě, jinak by se asi ozvala. Výsledná měsíční mzda se počítala podle odpracovaných směn. Směny byly dané, krátký – dlouhý týden. Výplatní pásky dostávala do ruky na papíře. Už neví, zda na výplatnici byla uvedená mzda, kterou měla ve smlouvě, nebo mzda podle odpracovaných směn. Má pocit, že doklad o převzetí mzdy žádný nepodepisovala. Jejím šéfem na pobočce byl pan J., mzdu jí také vyplácel on. O to, jak mají mzdu upravenou ostatní zaměstnanci, se nezajímala. Spropitné si nechávali, rozdělovalo se každý den mezi těmi, kdo byli na place, a dávalo se i do kuchyně. Tržbu počítali každý den, dělala to s kolegyní, poté se odevzdávala do trezoru. Zda je za ni placeno zdravotní a sociální, si nikdy nezjišťovala. Pokud jde o ostatní osoby z vedení, kromě pana J. přišla do styku asi čtyřikrát s obž. M. Pak se také viděla s panem Š., jednou za čas přijel, něco si dal, podíval se na pobočku, zdržel se tak tři, čtyři hodiny, a odjel. Jméno K. jí nic neříká. Z kuchařů byl Čech jen jeden, jinak tam byli xxx mluvící hodně málo česky. Neví, kdo dělal účetnictví společnosti. Jméno J. R. jí nic neříká. Jméno J. C. zná, byl asi dva, nebo tři měsíce po propuštění pana J. na pobočce v xxx, a ještě s jedním pánem „to tam rádoby vedli“. V té době tam pracovala, jejich vedení se jí moc nedotklo, asi tehdy bojovali s tím, kde sehnat zboží atd. Zažila i odchod pana J., co a jak se tam dělo, neví, druhý den tam už nebyli. Nic o tom, že by tam měl vzniknout problém s mankem, se k nim na plac nedostalo. Když odešel pan J., vrátil se pan J.

32. **Svědkyň L. H.** před soudem vypověděla, že ve spol. xxx pracovala jako servírka, dobu si přesně nepamatuje. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědkyně z přípravného řízení (č.l. 757), ve které uvedla, že v xxx pracovala v roce 2014. Dále před soudem vypověděla, že pracovala na pobočce v xxx, a to na směny, krátký a dlouhý týden. Pracovní smlouvu uzavřenou měla, jak tam měla upravenou mzdu, si nevzpomíná. Počet odpracovaných směn se na výši výplaty projevoval. Na pracovní smlouvě byl uveden základ. To, co podepisovala na výplatní pásce, bylo to, co měla odpracováno za měsíc, což poté dostala na ruku. Výplatu dostávala v hotovosti, vyplácel jí pan J. Při převzetí podepisovala klasickou výplatní pásku, jiné doklady ne. Spropitné si nechávali, každý den odevzdávali tržbu, a to, co bylo navíc, si rozdělili. Zda je za ni odváděno sociální a zdravotní pojištění, si nikdy nekontrolovala. Kromě provozního pana J. viděla z vedení ještě párkrát obž. M., když přivezl zboží, jinak s ním v kontaktu nebyla. Pana doktora Š. občas viděla, když přijel za panem J., nebo posedět. Netuší, jaké měl postavení. Pana K. ani J. C. nezná. Jméno J. R. jí nic neříká.

33. **Svědka K. L.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx pracoval jako číšník, už si nepamatuje kdy. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení (č.l. 762), ve které uvedl, že v xxx pracoval v letech 2012 – 2014. Pracoval na pobočce v xxx. Pracovní smlouvu měl, jak tam měl upravenou mzdu, si nepamatuje. Co se týče směn, pracoval krátký – dlouhý týden, nikdy nemarodil, ani si neměnil směny, tedy dostal vždy to, co měl na pásce. Pracoval většinou 15 dní v měsíci, možná se to na pásce pohybovalo v rozmezí stokorun, ale tak do pětistovky. Výplatu dostával v hotovosti. Odměny žádné nedostával. Tržba se počítala každý den, byla uzávěrka v kase,

pak ji nechávali v trezoru. Spropitné si po šichtě rozděloval s kolegyní. Kuchaři něco dostávali, možná jim číšníci nechávali minimum. Jeho šéf byl pan J., párkrát viděl na baru obž. M., moc se nebavili. Pan J. byl vedoucím po celou dobu, kdy tam pracoval. Jména Š., K., J. C. ani J. R. mu nic neříkají. Neví, kdo vedl účetnictví xxx. Zda je za něj placeno sociální a zdravotní pojištění, nekontroloval. Odešel kvůli lepší práci do zahraničí.

34. **Svědék J. H.** před soudem vypověděl, že ve spol. xxx pracoval asi pět let nazpátek, z toho asi tři nebo tři a půl roku jako xxx – kuchař na pobočce v xxx. Měl pracovní smlouvu, jak tam měl upravenou mzdu, si nevzpomene, ale dostával to, co měl dostat. Ve vyplácené mzdě se odrážel počet směn, pracoval zhruba pět dní v týdnu, každý měsíc byl v práci přibližně stejný počet dní. Mzdu dostával na ruku a podepisoval, kolik dostal. Peníze navíc nedostával, jen dýška. Od vedení peníze navíc nedostával. Výplatní pásky dostával buď před, nebo při výplatě. Provozním v restauraci byl J. J. Jestli byl majitelem pan Š., těžko říct, je to šest let zpátky, viděl ho tak jednou za půl roku, když přijel z Prahy. Obž. M. také zná, občas přijel se zbožím, staral se o pražskou xxx. Obž. R. nikdy neviděl, ale slyšel o ní, myslí, že to byla účetní. Jestli za něj bylo řádně odváděno sociální a zdravotní pojištění, si nekontroloval, žádný dluh nezaznamenal, domnívá se, že to bylo v pořádku. Pan J. C. byl na pobočce šéfem zhruba dva, tři měsíce, společně ještě s nějakým mladým klučinou. Myslí si, že charakterově byl pan C. v pohodě, normální člověk. Co se týče jeho hospodaření, chronicky nešetřil jako pan J. Doslechl se, že pan C. skončil z důvodu, že to tam rozkradl, majitel Š. tedy dosadil zpátky pana J., kterého vyhodil tři měsíce předtím. Těžko říct, co je na tom pravdy. Měl vzniknout statistický deficit, neví kolik. On si jako zaměstnanec nevšiml, co a jak bylo rozkradeno, dostával svoje peníze, ostatní nebylo pro zaměstnance prohlédnutelné. Co se týče dluhu u pana C., neví, jestli se vymáhal, to bylo mezi ním a majitelem Š., který je advokát, a tyto věci si asi řešil. Jestli znal K. H., neví, pokud to byl L., tak ano, všichni měli přezdívku, byl tam D., Ě. a L. Pokud měl být K. majitel nebo osoba výše postavená, z doslechu ví, že kdysi dávno měl být snad majitelem xxx, snad na xxx. Svědek ze xxx odešel proto, že tam měli větší slovo xxx než Češi.

35. **Znalec Ing. Jan Janka** před soudem shrnul závěry svého znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika, shodně tak, jak je založen ve spisovém materiálu. V písemných závěrech posudku uvedl, že u předložené výpočetní techniky byla zadokumentována její hardwarová konfigurace, dále byly provedeny výpisy obsahu datových nosičů umístěných v předložených počítačích, s tím, že výsledné textové soubory byly uloženy na přílohouvé disky. Na zkoumaných počítačích označených jako položka č. 30, 40 a IV/10 byly nalezeny dokumenty potenciálně související s vyplácením mezd či záloh zaměstnanců, s výplatními páskami, výdajovými pokladními doklady, s odpracovanými hodinami zaměstnanců, pracovní smlouvy, dohody o provedení práce, hmotné zodpovědnosti, potvrzení o zaměstnání, ukončení pracovního vztahu apod. Na předložených počítačích označených jako položka č. 40, IV/10 a IV/11 byly nalezeny účetní a ekonomické systémy. Na zkoumaných počítačích byly nalezeny potencionálně zajímavé dokumenty týkající se nakládání s peněžními prostředky. Co se týče elektronické komunikace ve vztahu k provozu společnosti, na počítači označeném jako položka č. IV/10 byly nalezeny soubory vytvořené poštovním klientem MS Office Outlook, který byl konfigurován pro správu účtu elektronické pošty xxx. Prohlídkou obsahu elektronické pošty byla zaznamenána korespondence související s účty xxx a xxx. Dále bylo na počítači označeném jako č. 39 zjištěno využívání webmailového serveru Abmail.cz s adresou xxx pro správu účtu elektronické pošty xxx. Na všech předložených počítačích byly zajištěny dokumenty potencionálně související se skutečnými či deklarovanými tržbami restaurací. Veškeré textové, grafické a další dokumenty poté byly uloženy na disky DVD-R tvořící přílohu znaleckého posudku. U všech datových nosičů byl rovněž proveden proces obnovy smazaných dat, byly vyhledány veškeré funkční soubory potencionálně související se šetřenou věcí a taktéž byly uloženy na přílohouvé disky DVD-R.

36. Znalec dále před soudem uvedl, že ačkoli se řídil pokyny uvedenými v opatření pod body a) – h), tzn. vyhledat mzdové listy atd., jak v nálezkové části, tak i v závěru znaleckého posudku uvádí, že provedl kopii všech potenciálně zájmových souborů. Jako znalec z oboru kybernetika není schopen zjistit, zda konkrétní soubor splňuje přesně požadavky, které mu dal policejní orgán, tudíž provedl kopii na externí média všech potenciálně zájmových dat, tzn. z dat uložených na pevných discích počítačů provedl smazání obrázků z dovolených a jiných souborů, které zcela evidentně nesouvisely s prošetřovanou věcí. Veškeré soubory, které by se mohly vztahovat k prošetřované věci, tedy uložil na přílohouvé disky DVD. Policejní orgán po něm dále požadoval vytištění všech těchto souborů, v závěru znaleckého posudku uvádí, že toto z kapacitních důvodů nebylo možné, pokud by se mělo provést tištění souborů, vzhledem k množství nalezených dat, které by potenciálně mohly souviset s vyšetřovanou věcí, by znalecký posudek měl mnoho desítek tisíc stran, proto provedl vytištění do nálezkové části znaleckého posudku pouze ukázkou jednotlivých, náhodně vybraných souborů z adresářů, kde tato data byla nalezena. Pokud se jedná o připojené DVD disky a HDD disk, v originále je předal do spisu a sám je již nadále k dispozici nemá. Datum vytvoření jednotlivých souborů zjišťoval, ze všech počítačů provedl výpis jejich obsahu, tzn. na discích DVD je textový soubor, kde jsou vypsány kompletně všechny soubory, které se tam nachází, včetně data jejich vytvoření a poslední modifikace. Na pevném disku jsou uloženy přesné bitové kopie zkoumaných materiálů včetně smazaných dat, zkoumání je možné kýmkoli opakovat.

37. **Znalkyně Ing. Eva Klapuchová** před soudem shrnula závěry svého znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy, shodně tak, jak je založen ve spisovém materiálu. Znalkyně z předložených písemností vypracovala tabulky s osobními údaji zaměstnanců spol. xxx, s uvedením jejich jména, příjmení a data narození, období trvání pracovního vztahu, včetně specifikace tohoto vztahu (hlavní pracovní poměr či dohoda o provedení práce - dále „DPP“) výši odměny a počet dohodnutých pracovních hodin. Zjistila, že pracovní poměr či DPP obsahovaly místa výkonu práce především v xxx xxx, dohody o pracovní činnosti uzavírány nebyly. Výše odměny byla obvykle v souladu s ustanovením zákoníku práce, a to v hodnotě minimální mzdy, tedy pro rok 2011 a 2012 ve výši 9.200,- Kč. Zjistila rovněž komisionářské smlouvy uzavírané s některými živnostníky. Znalkyně dále zpracovala do tabulek přehledy o výši pojistného na sociální a zdravotní pojištění a výši daně z příjmu fyzických osob, které byly oznámeny ze strany spol. xxx finančnímu úřadu, Pražské správě sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám. Dále znalkyně vypracovala tabulky obsahující nepřiznané povinné odvody, které měly být zaměstnavatelem xxx zaplacený, a rovněž vypracovala sumarizaci zjištěných nepřiznaných odvodů z mezd zaměstnanců. K otázce stanovení výše odvedené daně z příjmů právnických osob u spol. xxx znalkyně konstatovala, že z daňových příznaků vyplývá, že společnost po sledované období vykazovala ztrátu v hospodaření a nebyla tak povinná hradit daň z příjmů právnických osob. U otázky stanovení vyměrovacího základu pro výpočet daně a výši daně z příjmů právnických osob, které měly být spol. xxx odvedeny finančnímu úřadu v období leden 2010 až září 2014, znalkyně uvedla, že nezjistila, že by prokázané zvýšené příjmy ovlivnily daňovou povinnost k dani z příjmu právnických osob. Dále dle zjištěných skutečných tržeb stanovila vyměrovací základy pro výpočet daně a výši DPH, které měly být společností xxx odvedeny ve sledovaném období, a rovněž vyčíslila rozdíl mezi výší DPH, která měla být odvedena, a skutečně odvedenou výší DPH.

38. Znalkyně následně před soudem vysvětlila, že při zpracování znaleckého posudku postupovala pouze podle listinných dokumentů, nezabývala se případnými výpověďmi jednotlivých účastníků, byť měla možnost do spisu nahlédnout. Co se týče toho, že ve znaleckém posudku v tabulce č.l. 40 uvedla v roce 2013 jeden měsíc dvakrát, tak ano, omylem uvedla měsíc duben dvakrát s tím, že jednou má květnovou hodnotu, je to chyba, jako květen je vedena ještě jedna řádka navíc (*pozn. státní zástupkyně ke tomuto uvedla, že toto při přípravě obžaloby přepočítala a částku odečetla*). Znalkyně dále uvedla, že pokud se jedná o vyčíslení souhrnných odvodů zdravotním pojišťovnám, u osob, o nichž neměla žádnou informaci nebo neměla vazbu na smlouvu či jakýkoli záznam ve mzdovém účetnictví,

nemohla částku přidělit příslušné pojišťovně, protože neví, u jaké pojišťovny byl subjekt pojištěn. Co se týče toho, zda údaje, které jí poskytl policejní orgán, lze považovat za důvěryhodné a dostatečné v tom směru, aby mohla učinit závěry, vzhledem k tomu, že měla k dispozici jednotlivé pokladní doklady nebo účtenky, nemá pochybnost o tom, že by doklady neměly být pravé, měla v ruce originály dokladů, případně kopie, tak jak jsou průpisové. Pokladní lístečky mají originál-kopii, pokud se jednalo o výdaj, doklad byl originálně založen. Pokud na řadě míst pracuje s různými variantami vstupních a výstupních informací či údajů, tuto věc by asi řadila k okamžiku, kdy si nebyla si jistá osobou, která na určitém lístku byla napsána, někdy byly špatně čitelné, podpis či spíše osoba, které bylo něco vyplaceno. Pokladní doklady, kterými byly vypláceny mzdy, jsou vždy podepsány. Co se týče toho, zda existovaly příjmové doklady, ze kterých nebylo možno identifikovat osobu, která měla přijmout mzdu, pokud se jednalo o takový doklad, ze kterého tuto informaci nebyla schopna zjistit, ani ji případně porovnat s jiným dokladem, pak ji do výpočtů nezařadila. V případě pochybnosti si pro sebe vytvářela fotokopie jednotlivých pokladních dokladů, v okamžiku, kdy si nebyla jistá, že se jedná o konkrétní osobu, které peníze byly vyplaceny, do výpočtů ji vůbec nezařadila. S výpověďmi zaměstnanců nepracovala proto, že jejím úkolem je provádět výpočty a není jejím úkolem hodnotit důkazy. Pokud na str. 32 znaleckého posudku uvádí, že přiřazení čistých mezd jednotlivých zaměstnanců zjištěných z tabulek zpracovaných zaměstnavatelem ke skutečně zúčtovaným mzdám příslušného zaměstnance bylo obtížné, spíše tím chtěla říci, že jí to dalo hodně práce. Přiřadit přezdívku ke jménu, pokud k tomu nemá žádnou další indicii, je problém. Nicméně měla k dispozici velké množství listinných materiálů, kde byla i emailová korespondence se seznamem osob, které někde pracovaly, a byl tam i údaj přezdívky a jména.

39. Rovněž byla před soudem provedena celá řada **listinných důkazů**. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí následující listinné důkazy, a to konkrétně OP, čestné prohlášení, cestovní doklady zaměstnanců a doklady zaměstnanců – cizinců týkající se jejich pobytu (č.l. 523, 529-530, 541-542, 552-553, 576-577, 579-580, 617-618, 649-650, 652, 654-655), komisionářská smlouva uzavřená mezi xxx xxx dne 02. 01. 2013 (č.l. 524-525), komisionářská smlouva uzavřená mezi N. H. N. a spol. xxx dne 16. 11. 2012 (č.l. 539-540), pokladní výdajové doklady (č.l. 526-528, 532-538, 543-551, 554-575, 583-615, 619-630, 637-640), dohody o provedení práce a pracovní smlouvy (č.l. 531, 581, 616, 632-635 a 641-647), tabulky mezd (č.l. 657-658), tabulky mezd (č.l. 663-703), výplatní listy, pracovní smlouvy a zápočtové listy zaměstnanců xxx (č.l. 744-754), výdajové pokladní doklady a cestovní doklady zaměstnanců (č.l. 785-797), emaily obžalovaných a JUDr. Š. (č.l. 807-842), oznámení Finančního úřadu pro Prahu xxx o podezření ze spáchání trestného činu ze dne 17. 08. 2017 (č.l. 845), dodatečné platební výměry a zprávy o daňové kontrole (č.l. 846-856), rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady (č.l. 863-865), pracovní smlouva a zrušení pracovního poměru ve zkušební době týkající se J. C. (č.l. 866-870), úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti xxx (č.l. 871-872), emaily mezi osobami M. P., obž. R., svědek J. C. a JUDr. Š. (č.l. 873 - 891), zápočtový list a výdajové pokladní doklady týkající se J. C. (č.l. 892-895), podklady ČSSZ ke společnosti xxx (č.l. 908-1068), podklady zdravotních pojišťoven (č.l. 1072-1137), podklady Finančního úřadu pro Prahu xxx - přiznání DPPO za 2006-2012, k DPH za 2006-2014, dodatečné přiznání k DPPO za 2006-2010 a vyúčtování daně z příjmů FO ze závislé činnosti za 2006-2013 (č.l. 1142-1254), výpis z rejstříku ARES (č.l. 1259-1260), podklady týkající se provozovny xxx - náčrtky, plánky, podnájemní smlouva, dohoda o změně účastníků podnájemní smlouvy (č.l. 1269-1296), protokol o provedení domovní prohlídky u obž. R. ze dne 08. 10. 2014 provedené na její adrese xxx, xxx, včetně náčrtku a DVD (č.l. 1299-1308), protokol o prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 08. 10. 2014 využívaných spol. xxx pro účely provozování její restaurace v pasážovém komplexu xxx, xxx, xxx, včetně náčrtku a 6 ks DVD (č.l. 1311 - 1320), 2 ks DVD zachycující rozpečetění zajištěných věcí z domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor (č.l. 1322), daňové doklady příjmové a výdajové (č.l. 1342-1398), odborné vyjádření ze dne 13. 07. 2015 a CD-R spol. xxx (č.l. 1872 - 1873), protokol o ohledání mezd a přílohy – tabulky mezd, výdajové pokladní doklady, výplatnice a emaily (č.l. 1874-1903, 1904-2545), protokol o ohledání tržeb ze dne

20. 05. 2015 a jeho dodatek ze dne 15. 07. 2015 (č.l. 2546-2557 a č.l. 2733-2741), přílohy - denní tržby (č.l. 2558-2732), roční tržby vč. CD (č.l. 2742-2822), bankovní informace týkající se obž. R. od KB, a.s. včetně CD (č.l. 3254-3266), bankovní informace týkající se obž. M. od ČS, a.s. včetně CD (č.l. 3268-3270), finanční šetření k obžalovaným včetně výpisu z KN (č.l. 3271-3303), zprávy o pověsti a opisy RT a rejstříku přestupků (č.l. 3304-3313), zprávy Finančního úřadu pro Prahu xxx (č.l. 3345-3362), přílohové svazky v krabicích 1 – 25 obsahující zajištěné věci z domovních prohlídek prohlídek jiných prostor a daňová přiznání, přehledy tržeb a další listiny. Dále byl stranám předložen úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti xxx, živnostenský list obž. R. a sdělení odvolacího finančního ředitelství Brno (seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení) ze dne 15. 08. 2018.

40. Pokud se jedná o **návrhy na doplnění dokazování** podané ze strany obž. R. prostřednictvím její obhájkyně JUDr. Mervartové na výslech JUDr. Š., a dále ze strany obž. M. prostřednictvím jeho obhájce Mgr. Vachouška, aby byli vyslechnuti před soudem všichni svědci vyslechnutí v přípravném řízení, kteří se k soudu dosud na předvolání nedostavili (s akcentem na výslech JUDr. Š., pana K. a pana J.), a aby bylo rovněž vyslechnuto dalších zhruba 60 pracovníků spol. xxx, v přípravném řízení dosud nevyslechnutých, soud těmto návrhům nevyhověl. Co se týče předvolaných svědků JUDr. Š. a pana J., je zjevné, že se dostavení k soudu vyhýbají, nicméně skutkový stav se podařilo dostatečně objasnit i bez jejich přítomnosti, tudíž je další úsilí soudu, aby se svědci dostavili, nadbytečné. Soud měl zájem vyslechnout pana J., byl vydán i příkaz k jeho předvedení, které se ale nezdařilo. Jak fungovala pobočka v xxx, se však podařilo zjistit z výpovědí bývalých zaměstnanců, kteří její fungování dostatečně popsali, jejich výpovědi jsou ve vzájemné shodě, výslech pana J. není tedy zcela nezbytný. Co se týče JUDr. Š., opakovaně se na poslední chvíli soudu omlouval, a již z jeho výpovědi z přípravného řízení je zřejmé, že se k věci příliš vyjadřovat nechce, což může mít souvislost s jeho případnou trestní odpovědností v této věci. Soud neočekával, že by tento svědek vypovídal během hlavního líčení odlišným způsobem, resp. že by jeho výpověď mohla jakkoli změnit závěry, ke kterým soud na podkladě provedeného dokazování dospěl. Pokud se jedná o pana K., jeho výpověď rovněž není nezbytně nutná, když bylo zjištěno, že vyplácení mezd měl na starosti převážně obž. M., příp. další provozní na pobočkách, a nikoli pan K., který se dle zajištěné emailové komunikace podílel na spol. xxx spíše majetkově, resp. inkasováním zisků, a nikoli jejím faktickým řízením. Co se týče dalších zhruba 60 pracovníků spol. xxx, soud rovněž dospěl k závěru, že jejich výslech je nadbytečný, neboť již bylo vyslechnuto velké množství bývalých zaměstnanců spol. xxx, kteří se ve svých výpovědích o fungování odměňování ve společnosti shodují, proto vyslýchat naprosto všechny bývalé zaměstnance není třeba, když se skutkové závěry opírají především o znalecké zkoumání zajištěných listin, které výpovědi svědků podporují.

41. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl k následujícím závěrům. V případě **obžalovaného M. M.** dospěl soud k závěru, že na základě provedeného dokazování byla jeho vina za žalované jednání jednoznačně prokázána. Při hodnocení důkazů vyslechl soud zejména ze svědeckých výpovědí, ze znaleckých posudků, z protokolu o domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků a dalších listinných důkazů. Z provedeného dokazování, konkrétně z výpisu z obchodního rejstříku, vyplynulo, že jediným jednatelem spol. xxx byl v žalovaném období 01. 12. 2011 do 08. 10. 2014 (bod I. rozsudku) a období 01. 01. 2012 do 31. 08. 2014 (bod II. rozsudku) obž. M. Obž. M., jakožto tedy odpovědná osoba v postavení jednatele společnosti xxx a současně také provozní jedné z provozoven na xxx, rozhodl o realizování systému odměňování zaměstnanců společnosti, který probíhal následujícím způsobem. Zaměstnanci měli v pracovních smlouvách uvedené mzdy odpovídající zhruba výši tehdejší minimální mzdy. Reálně jim však byla každý měsíc vyplácena mzda na základě skutečně odpracovaných směn. O skutečnosti, že ve smlouvě byla uvedena mzda zhruba ve výši mzdy minimální, a že skutečná mzda závisela na množství odpracovaných směn, resp. dní, vypověděli následující svědci. Svědčce D. F. potvrdila, že měla

uzavřenou pracovní smlouvu se základní mzdou asi 9.000,- Kč, kterou dostávali uprostřed měsíce na účet nebo v hotovosti, následně podle dnů dostávali ještě na konci měsíce zbytek peněz v hotovosti. Dopltek dostávali z peněz, které přivezl provozní, příp. obž. M. Protože pracovali na směny, dny se každý měsíc lišily. Měli tabulku se dny, každému se doplatil zbytek peněz podle reálně odpracovaných směn, pracovali krátký – dlouhý týden. Obdobně vypovídal i svědek O. K. s tím, že v pracovní smlouvě měl minimální mzdu do 10.000,- Kč hrubého. Svědčyně L. Č. uvedla, že pracovní smlouvu nedostala ihned, jakmile ji měla, mzda tam byla vedena jako minimální. Vyplácená byla podle smlouvy a v hotovosti. Každý měsíc dostávala mzdu dle smlouvy, a pak procenta z tržby, měla stejný počet směn. Pokud měla různý počet směn, výplatu určitě neměla stejnou. Svědčyně P. V. vypověděla, že výsledná měsíční mzda se počítala podle odpracovaných směn. Směny byly dané, krátký – dlouhý týden. Svědčyně T. K. uvedla, že dostávala 800,- Kč na den, s tím, že výplata odpovídala dnům, které odpracovala. Skutečnost, že mzda se pohybovala v rozsahu odpracovaných dní, potvrdil i svědek J. Š. Svěděk C. N. P. uvedl, že ve smlouvě měl uvedenou mzdu ve výši 9.200,- Kč, avšak dostával pravidelně každý měsíc jako pevnou mzdu částku 25.000,- Kč. Svěděk Q. H. T. vypověděl, že na práci uzavřel pracovní smlouvu s částkou mzdy ve výši 8.000,- Kč, ale fakticky dostával 1.000,- Kč za den, který odpracoval. Svěděk M. D. objasnil, že v pracovní smlouvě měl minimální mzdu, byť si přesnou částku nepamatoval, jeho mzda se odvíjela od počtu směn. Svěděk M. H. taktéž uvedl, že mzdu měl v pracovní smlouvě určitě psanou jako minimální, byť si již nepamatuje kolik, s tím, že to takto měli všichni stejně, resp. alespoň on s kolegyní M. S. Svědek mzdu dostával podle odpracovaných směn v měsíci (měl 14, někdy 16, 20 směn), bylo to 800,- Kč na den, pracoval krátký - dlouhý týden. Reálná mzda byla ve většině případů asi vyšší, než mzda dle smlouvy, ačkoliv uvedl, že nikoliv o moc. Svědčyně M. S. si již přesně nepamatovala, jak měla upravenou mzdu v pracovní smlouvě, nicméně byla čtena její výpověď z přípravného řízení, při které se tehdy podívala do pracovní smlouvy, kde byla uvedena výše mzdy 9.200,- Kč. Mzda jí byla později navýšena, domnívala se, že za práci nad rámec povinností, s tím, že možná byla i podle odpracovaných dnů. Vzhledem k tomu, že svědkyně dále uvedla, že si vždy v daný měsíc pamatovala, kolik dní pracovala, a nikdy neměla problém s tím, že by peníze nesouhlasily s odpracovanými dny, je i z její výpovědi zcela zřejmé, že peníze byly vypláceny podle skutečně odpracovaných dnů. Svěděk P. M. před soudem sice uvedl, že si již nepamatuje úpravu mzdy ve smlouvě, avšak současně vypověděl, že předpokládá, že šlo o mzdu minimální, a také v přípravném řízení uvedl, že kolem 15. dne v měsíci vždy přišel na pobočku někdo z xxx a předal mu obálku s penězi uvedenými ve smlouvě, tedy asi 9.300,- Kč. Pracoval každý měsíc krátký - dlouhý týden, asi 15 nebo 16 směn měsíčně. Neví, kdo peníze dával do obálek, asi obž. M. Svědčyně E. Š. vysvětlila, že v pracovní smlouvě měla mzdu asi kolem 10.000,- Kč, již si částku přesně nepamatovala, pracovali krátký – dlouhý týden, s tím, že prémie a peníze za brigádu byly sečtené dohromady a všechny peníze dostávala v jedné obálce. Svědčyně A. T., dříve D., vypověděla, že mzdu dostávali v hotovosti, základ měli do 10.000,- Kč, k tomu byla dýška. Rovněž uvedla, že výše mzdy určitě souhlasila s počtem odpracovaných směn. Svědčyně T. B. H. N. vypověděla, že nejprve dostávala nižší plat, asi 10.000,- Kč měsíčně, poté jí byl počítán podle odpracovaných hodin. Obdobně vypovídal i svědek H. Q. D., který měl mzdu domluvenou ústně, 1.200,- Kč za den, který odpracoval. Svědci Q. H. T., T. T. D., D. N. D., K. S. N. aj. H. rovněž dostávali peníze podle počtu odpracovaných dní. Svěděk V. K. uvedl, že v době jeho nástupu mohl být „základ“ tak 8 – 9.000,- Kč, tato minimální mzda se vždy měnila tak, jak se zvedala dle zákona. Fakticky mu byla vyplácená částka ze základu plus doplatek do 15.000,- Kč. Když dělal více směn, dostal více peněz. Svěděk P. Z. vypověděl, že ve smlouvě měl stanovenou částku 9.200,- Kč a další peníze dostával za odpracované směny, s tím, že ostatní zaměstnanci to měli stejně nastavené jako on. Svědčyně L. H. potvrdila, že na pracovní smlouvě byl uveden „základ.“ Počet odpracovaných směn se na výši výplat projevoval. Svěděk M. K., manažer restaurace, taktéž souhlasil, že zaměstnanci měli pracovní smlouvy se mzdami na spodní hranici minimální mzdy, byť neznal přesné částky. Ze svědecké výpovědi T. K. rovněž vyplynulo, že zaměstnanci byli vypláceni za odpracované směny, honorář se odvíjel od toho, kolik který zaměstnanec za měsíc odpracoval.

42. Dále bylo prokázáno, že tento systém nastavený obž. M. následně fungoval tak, že o doplatcích mzdy či tzv. dobírkách zaměstnanci při jejich přebírání podepisovali výdajové pokladní doklady. Svědkům, bývalým zaměstnancům spol. xxx, byly během hlavního líčení předloženy výdajové pokladní doklady, přičemž svědci potvrdili, že je podepisovali. Z těchto výdajových pokladních dokladů je zřejmé, že peněžní částky na nich napsané nekorespondovaly s výší mzdy uvedené v pracovních smlouvách svědků, ať už na nich bylo uvedeno, že se jednalo o tzv. doplatky mezd či dobírky (příp. se na výdajových pokladních dokladech objevují zálohy).
43. Konkrétně svědkyně M. S. k předloženým výdajovým pokladním dokladům (č.l. 127 – 135) potvrdila, že jsou na nich její podpisy. Nadto uvedla, že je dostávala přímo od obž. M. Svědkyně T. K. u předložených výdajových pokladních dokladů (č.l. 350 – 357) souhlasila, že jde o peníze odpovídající směnám, které odpracovala, přičemž objasnila, že pokud je na nich uvedeno 2.000,- Kč, jednalo se o zálohu. Svědek T. K. k předloženým výdajovým pokladním dokladům (č.l. 260 – 268) potvrdil, že se jednalo o tyto doklady, s tím, že na dokladech je sečtena základní mzda a k tomu odměna za odpracované směny. Svědkyně E. Š. k předloženým výdajovým pokladním dokladům (č.l. 339 – 341) uvedla, že je podepisovala, s tím, že to, co bylo na pokladním dokladu, byly asi všechny peníze, které za měsíc dostávala. Svědek M. H. taktéž u předložených výdajových podkladních dokladů (č.l. 159 - 164) potvrdil, že je podepisoval, stejně to potvrdila svědkyně T. B. H. N. (č.l. 307 – 308), svědek H. Q. D. (č.l. 367 – 382), svědek Q. H. T. (č.l. 238 – 246) a svědek M. Ch. N. (č.l. 441 - 442). Svědek P. M. uvedl, že podpisy na předložených výdajových pokladních dokladech (č.l. 109 – 117) vypadají jako jeho, byť si to již přesně nepamatoval. Svědkyně T. Q. H. H. k předloženým výdajovým pokladním dokladům (č.l. 288 – 296) vypověděla, že podpisy jsou její, ačkoliv si nepamatovala, zda peníze dostala. Svědkyně L. Č. potvrdila, že při převzetí peněz podepisovala výdajové pokladní doklady. Svědek P. Z. během své výpovědi uvedl, že peníze za odpracované směny nad rámec pracovní smlouvy dostával proplacené na výdajový doklad od pana J. (7 – 8.000,- Kč navíc) s tím, že se domnívá, že byly odevzdávány do xxx i obž. M. Svědek M. K. rovněž potvrdil, že zaměstnanci podepisovali výdajové doklady. Během hlavního líčení byly jako příklad předloženy některé výdajové pokladní doklady rovněž svědkovi J. C. (č.l. 127 – 128), aby uvedl, zdali se jednalo o tyto doklady, na základě kterých byly peníze vypláceny nad rámec mezd, k nimž svědek potvrdil, že takto vypadaly.
44. Co se týče výplatních pásek, ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že buď zaměstnancům spol. xxx vydávány nebyly (viz např. svědecká výpověď J. Š.), nebo jim byly poskytovány a byla na nich uvedena peněžní částka odpovídající minimální mzdě (viz např. svědecké výpovědi V. K. a T. K.), resp. tedy mzdě uvedené v pracovní smlouvě. Je tedy zjevné, že na výplatních páskách nebyla uváděna celá mzda vyplácená zaměstnancům. Podle ust. § 142 odst. 5 zákoníku práce je přitom zaměstnavatel povinen při měsíčním vyúčtování mzdy nebo platu vydat zaměstnanci písemný doklad obsahující údaje o jednotlivých složkách mzdy a o provedených srážkách. Přestože zdejší soud neposuzuje porušení pracovněprávních předpisů, avšak posuzuje, zdali provedené důkazy svědčí o vině či nevině obžalovaných za žalované trestní jednání, je zřejmé, že výdajové pokladní doklady poskytované zaměstnancům spol. xxx nesplňovaly požadavky písemných dokladů s uvedenými zákonnými odvody, což podporuje skutečnost, že tyto odvody nebyly z uvedených peněžních částek na výdajových podkladních dokladech ani řádně odváděny, a nebylo tudíž ani co uvést za srážky na těchto dokladech.
45. Mzdy vyplácel obž. M. buď přímo sám (jak dosvědčila např. svědkyně T. K., M. S., svědek M. H. uvádějící, že mzdy buď vyplácel on či obž. M., či svědek V. K. vysvětlující, že mzdy buď vyplácel M. K. či obž. M.), případně prostřednictvím provozních na jednotlivých pobočkách spol. xxx, xxx, xxx a v provozovně v xxx. Ačkoliv řada zaměstnanců přišla často v rámci řešení pracovních záležitostí do přímého kontaktu právě s provozními (svědci zejména zmiňují M. K., T. K. a J. J. xxx), v žádném případě to nesnižuje odpovědnost obž. M. Z provedených důkazů vyplynulo, že provozní, kteří se navíc na jednotlivých provozovnách xxx střídali, pouze realizovali již nastavený systém, a sami jej

nevymysleli. Toto plyne z výpovědi svědka M. K., který působil jako provozní zejm. v provozovně společnosti na xxx, a rovněž to vyplývá z výpovědi bývalého provozního na provozovně v xxx, svědka J. C. (*ke jeho výpovědi viz podrobněji dále*). Navíc řada svědků považovala právě obž. M. za osobu, která spol. xxx řídila. Jak se zmiňuje svědek T. K., přestože byl jeho přímým nadřízeným M. K., obž. M. byl pro něj „majitelem firmy,“ jako majitele ho označila i svědkyně E. Š. (byť byl jejím nadřízeným směny T. K.).

46. Soud také okrajově poznamenává, že ze svědeckých výpovědí rovněž vyplynulo, že spropitné zaměstnanců, které si vždy rozdělili po skončení směny, nebylo nikam evidováno, tedy nemohly ani z něj být řádně odváděny povinné odvody (viz svědecká výpověď P. M., M. S., D. F., T. K., E. Š., T. K., J. Š., O. K., M. H., A. T., dříve D., M. D., V. K., P. Z., P. V., L. H., K. L., J. H. a M. K.). Byť nebylo možné započítat spropitné do výše škody, neboť nebylo nikam evidováno, je zjevné, že způsobená škoda zřejmě byla vyšší. Rovněž z dokazování vyplynulo, že ve společnosti existovaly i další potíže, kdy např. svědkyně L. Č. ohledně zdravotního a sociálního pojištění vypověděla, že jí obž. M. přiznal, že nebyla k povinným odvodům přihlášená, byť se to týkalo období zhruba čtyř měsíců, a nikoliv celého období jejího zaměstnání. Nadto když byla bez pracovní smlouvy, byla placena „načerno do ruky“ na základě dohody.

47. O vině obž. M. za žalované jednání svědčí také rovněž následující důkazy. Dne 08. 10. 2014 byla provedena domovní prohlídka u obž. R. a rovněž prohlídka jiných prostor a pozemků využívaných spol. xxx pro účely provozování její restaurace umístěné v xxx xxx. Při těchto prohlídkách byla zajištěna celá řada písemností vztahující se k fungování spol. xxx, zejména daňová přiznání, dokumentace týkající se tržeb a vyplácení mezd zaměstnanců, která byla následně předmětem znaleckého zkoumání znalců Ing. Jana Janky a Ing. Evy Klapuchové. Ze zajištěné dokumentace je zřejmé, že byly vedeny tabulky mezd zaměstnanců, ve kterých byla napsána základní mzda, ale rovněž také peněžní částky s tzv. doplatky mezd či s dobírkou, kdy tyto částky spolu se „základem“ nesouhlasily (viz přílohový materiál, také č.l. 657 – 658, 663 a násl., dále sv. 7 spisového materiálu ad. – *ke těmto důkazům viz podrobněji dále*).

48. V případě **obžalované J. R.** dospěl soud k závěru, že na základě provedeného dokazování byla rovněž i její vina za žalované jednání jednoznačně prokázána. Na základě výše uvedených prohlídek byly zajištěny počítače, které byly následně podrobeny znaleckému zkoumání ze strany znalce Ing. Jana Janky, jenž vypracoval znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a elektronika. Na zajištěných počítačích byly nalezeny dokumenty související s pracovními poměry zaměstnanců (vyplácením mezd či záloh zaměstnanců, s výplatními páskami, výdajovými pokladními doklady, s odpracovanými hodinami zaměstnanců, pracovními smlouvami, DPP apod.), a byla na nich rovněž zajištěna emailová komunikace, včetně obnovení smazaných dat. Prohlídkou obsahu elektronické pošty byla zaznamenána korespondence mezi účty xxx a xxx, a xxx. Zajištěná emailová komunikace prokazuje vinu jak obžalovaného M., tak rovněž obžalované R. Z obsahu komunikace vyplynulo, že JUDr. Š. užíval emailovou adresu xxx, obž. M. měl email xxx, a obž. R. užívala email xxx. Z emailové komunikace od JUDr. Š. (např. č.l. 827) je zřejmé, že hovoří o M., čímž má z kontextu na mysli obž. M., který xxx vede, zajišťuje, stará se, aby vše fungovalo, stará se o všechno už mnoho let a ví, co má dělat. Navíc je zřejmé, že JUDr. Š. opakovaně s obž. M. řeší způsob vedení firmy, dotazuje se ho na její fungování (viz např. č.l. 836-838 a celá řada dalších zajištěných emailů ve spisovém materiálu), a soud tak nemá pochyb, že zodpovědnou osobou za spol. xxx byl právě obž. M., a to nejen dle obchodního rejstříku, ale i ve skutečnosti. Pokud jde o osobu JUDr. Š., z komunikace vyplynulo, že do společnosti očividně investoval nemalé finanční prostředky, nicméně obž. M. byl osobou, který ji reálně řídil.

49. Pokud se jedná o obž. R., v emailu, který dne 10. 09. 2013 poslala M. P. (č.l. 873), jenž jí žádal o účetní doklady, uvádí, že mu „**může dát přehled neoficiálních tržeb po dnech**, oficiální může p.

M. vyjet z pokladního systému po dnech.“ Z tohoto emailu jednoznačně vyplývá, že neoficiální mzdy měla obž. R. k dispozici, současně tento email usvědčuje také obž. M. V následném emailu se M. P. podivuje nad tím, že mají oficiální a neoficiální tržby. Obž. R. současně **zaslala v příloze emailu seznam tržeb v tabulce, ve které jsou tyto dvojí tržby zaznamenány** (č.l. 876 - 877). Dále v emailu ze dne 05. 09. 2013 od JUDr. Š. informujícím o ukončení působení provozního J. J. v xxx xxx, který popisuje detaily rozhovoru s J. J., je uvedeno, že mu J. J. řekl, že v pracovní smlouvě má mzdu ve výši 12.900,- Kč, ale **kolik bere ve skutečnosti „at’ si zjistí od účetní“** (č.l.885). Z provedeného dokazování vyplynulo, že jedinou účetní ve spol. xxx byla právě obž. J. R. Nadto již v emailu ze dne 19. 06. 2012 (č.l. 830) obž. R. píše JUDr. Š. ohledně dohody nad tím, že se výplaty kuchařům budou dávat každý den, dle toho, kolik ten den kdo odpracuje. Je zřejmé, že se tak jednoznačně ve způsobu vyplácení mezd angažovala, a rovněž věděla o tzv. neoficiálních a oficiálních mzdách. Z jiné emailové komunikace vedené v roce 2012 a také v následujících letech mezi obž. R., obž. M., JUDr. Š. a M. K. vyplynulo, že obž. R. byly zasílány přehledy tabulek se mzdami, z tabulek plyne očividné rozlišování mezi vypláceným „základem“ a doplatky mezd zaměstnancům (viz např. č.l. 2508 a násl.).

50.Co se týče emailu, ve kterém obž. R. doporučuje JUDr. Š., aby kuchaři neměli 35.000,- Kč měsíčně (č.l.814), soud se neztotožnil s argumentací obhajoby, že tento email, rovněž jako zbylá zajištěná emailová komunikace, neschází o tom, že by se obž. R. podílela na vedení společnosti. Soud vzal v potaz tvrzení obhajoby, že se obž. R. s JUDr. Š. a obž. M. dlouhodobě znala, tykali si a měli dobré vztahy, na čemž by skutečně nebylo nic podezřelého, nicméně z vedené emailové komunikace vyplývá, že obž. R. nebyla jen běžná účetní. Běžná účetní, byť by se osobně znala s vedením společnosti, by zcela jistě nezasahovala do výše oficiálních mezd a zároveň by s vedením neřešila celou řadu jiných záležitostí. V předmětné emailové komunikaci na č.l. 814 řeší obž. R. i nabourání auta Audi Q7 ze strany K. (*pozn. jedná se o osobu N. H. K.*, kde instruuje JUDr. Š. ohledně této situace, a co s ní má dělat, a mimo jiné zde uvádí „zase bysme to zaplatili my a na to nejsou peníze.“ Je zřejmé, že obž. R. byla s peněžními prostředky spol. xxx velmi dobře obeznámena. Z celkové vedené emailové komunikace mezi obž. R., obž. M. a JUDr. Š. (č.l. 807 – 842), je proto zcela zjevné, že s nimi úzce řešila celou řadu obtíží, které běžné účetní, které tedy pouze zpracovávají předložené podklady, neřeší. Naopak obž. R. řeší s obž. M. a JUDr. Š. obtíže s K., navrhuje JUDr. Š., at’ mu K. xxx nechá, že „mu ji s M. bude spravovat“ (č.l. 807). Dále řeší problémy ve společnosti nejen týkající se K. a vyplácení peněz, avšak JUDr. Š. a obž. M. s ní řeší i veškeré starosti, které se objevují v souvislosti s fungováním společnosti. Sama obž. R. se k nim také neustále opakovaně vyjadřuje a navrhuje různá řešení (viz emailová komunikace č.l. 811 – 813, 815 - 842). Kupříkladu JUDr. Š. obž. R. píše, že K. „podotkl, že ho na nic nepotřebuje, protože má ji a M. a starají se mu o ni tak, aby to fungovalo,“ (č.l. 815), a rovněž v emailu pro obž. M. píše, že „ty aj. se o xxx staráte, jako kdyby byla Vaše vlastní“ (č.l.818), z čehož je zřejmé, že obž. R. se jednoznačně na fungování společnosti fakticky podílela.

51.Pokud se jedná o zajištěnou emailovou komunikaci, soud dále poznamenává, že at’ už byla role osoby N. H. K. v xxx jakákoliv (v emailové komunikaci se o něm hovoří jako o „panu K. nebo K.“), a která byla přinejmenším zvláštní (viz např. email od JUDr. Š., ve kterém uváděl, že „bez ohledu na to, co je zapsáno v obchodním rejstříku, firma není jeho“), byl policejním orgánem řešen zvlášť v souvislosti s jeho působením ve spol. xxx (viz čl. 857).

52.Výpovědi obž. R., ve které soudu uvedla, že nevěděla o skutečně vyplácených mzdách, tedy soud neuvěřil, stejně tak se soud nemohl ztotožnit s vysvětlením obhajoby, že se u emailové komunikace jedná o nesprávný výklad obžaloby. Pokud jde o email ze dne 29. 07. 2014, ve kterém JUDr. Š. požadoval po obž. M. a obž. R. zaslání stavu hospodaření společnosti za prosinec 2013 a první polovinu roku 2014, na který poukazovala obhajoba, se soud nemůže ztotožnit s tím, že tento email neprokazuje, že by nevěděla o skutečném fungování systému mezd a tržeb. Spojení „skutečné tržby“

lze těžko vykládat jinak, nežli tržby skutečné (viz např. str. 684 – 687 znaleckého posudku Ing. Janky). Z veškeré výše uvedené komunikace naopak vyplývá, že obž. R. velmi dobře věděla, že existují mzdy, které jsou jen na papíře, na základě kterých prováděla úkony v účetnictví, ale současně také velmi dobře věděla, že existují tržby skutečné, reálné, které by se ve skutečnosti měly přiznat finančnímu úřadu a dalším institucím. Sama poskytovala tabulku, kde byly uváděny přehledy mezd neoficiálních, tedy skutečně vyplácených, a mezd oficiálních. Z provedení dokazování skutečně vyplynulo, že obž. R. sama mzdy zaměstnancům nevyplácela, v tomto ohledu se soud ztotožňuje s obhajobou, svědci obžalovanou znali minimálně, většinou ji zahlédli či obsloužili v restauraci, a jen výjimečně s ní řešili pracovní záležitosti (viz např. svědecká výpověď M. S., T. K., M. K., T. K., T. H. či svědka Q. H. T.). Nicméně skutečnost, že jako účetní byla srozuměna s tím, že existují dvojí mzdy a dvojí tržby a o fungování společnosti měla přehled, je z provedené komunikace zcela nepochybná.

53. Argumentace obhajoby, že zpracování účetnictví pro spol. xxx bylo pro obž. R. pouze jedním z jejích příjmů, o čemž ilustrativně doložila daňové přiznání za rok 2012, nemá vliv na posouzení viny či nevinu obžalované. Soud nepochybně, že účetnictví zpracovávala i pro jiné subjekty, avšak soud je povinen posoudit, zdali se žalovaného jednání dopustila v souvislosti se společností xxx.

54. **Pod bodem I. rozsudku** má soud za prokázané, že **obžalovaný M. M.** jako xxx společnosti xxx, a zároveň jako osoba reálně vykonávající rozhodovací procesy ve společnosti a provozní jedné ze dvou provozoven restauračních zařízení spol. xxx, v době minimálně od 01. 12. 2011 do 08. 10. 2014, po vzájemné dohodě s účetní společností **obžalovanou J. R.**, rozhodl, že účetnictví této společnosti bude vedeno nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti. Rozhodl, že o výši příjmů zaměstnanců společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby z jejich mezd byly protiprávně sráženy a odváděny nižší úhrny záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti funkčních požitků, nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené zaměstnanci, a aby bylo odváděno nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené společností a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené společností za její zaměstnance. Obž. M. dále pověřil ze své pozice jednatele spol. xxx obž. R. vedením fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti v jejím účetnictví, v němž byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců společnosti, nejčastěji ve výši 9.200,- Kč měsíčně (v té době částka zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy). Taktéž obž. R. pověřil určením výše a odváděním úhrnů daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti (tj. z úhrnu se zaměstnanci smluvně sjednaných minimálních mezd).

55. Obž. M. uložil obž. R., aby připravovala a podávala vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků finančnímu úřadu, přehledy o výši vyměřovacího základu a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti okresní správě sociálního zabezpečení a přehledy o platbách pojistného na všeobecné zdravotní pojištění příslušným zdravotním pojišťovněm v souladu s údaji o příjmech zaměstnanců, a to přibližně na úrovni minimálních mezd a vyměřovacích základech vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, o němž účtovala v účetnictví společnosti. Obž. M. zmocnil obžalovanou J. R. k zastupování společnosti při jednání s finančním úřadem, okresní správou sociálního zabezpečení a příslušnými zdravotními pojišťovnami ve věci správních řízení a kontrolní činnosti, týkajících se odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a pověřil obžalovanou, aby při zastupování obhajovala pravdivost a správnost užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců, z něj odvozených výstupů a výši odvedených povinných plateb

společností. Bylo prokázáno, že obž. M. rozhodl, že zaměstnanci společnosti budou ve skutečnosti odměňováni úměrně podle počtu odpracovaných hodin sazbou individuálně dohodnutou v rámci sjednání pracovního poměru či v jeho průběhu s každým zaměstnancem, a takto určená částka bude zaměstnanci reálně průběžně vyplácena v hotovosti formou záloh a dobírek, aniž by byla jakkoli zohledněna v účetnictví společnosti při odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců. Tento skutečný systém odměňování zaměstnanců realizoval sám, jakožto provozní jedné z provozoven, a dále jej uložil realizovat provoznímu pracovníkovi na druhé provozovně xxx, a totéž do června 2012 ukládal i provozním pracovníkům na provozovnách v xxx xxx.

56. Tyto skutečnosti má soud prokázané s ohledem na provedené svědecké výpovědi a listinné důkazy (*viz podrobněji výše*) a také s ohledem na znalecký posudek Ing. Klapuchové a další listinné důkazy (*viz podrobněji dále*).

57. **Pod bodem I. rozsudku** má soud také za prokázané, že **obžalovaná J. R.** jako účetní společnosti xxx, minimálně v době od 01. 12. 2011 do 08. 10. 2014, v místě svého trvalého bydliště na pokyn jednatele obž. M. činila všechny úkony výše popsané, kdy věděla, že zaměstnanci společnosti jsou odměňováni vyššími příjmy, a přesto vedla účetnictví společnosti nikoli správně a úplně, a společnost zastupovala před příslušnými institucemi. O její vině svědčí zejména zajištěná emailová komunikace (*viz podrobněji výše*).

58. Soud při svých zjištěních vyšel dále zejména **ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy**, vypracovaného znalkyní **Ing. Evou Klapuchovou**. Znalkyni byly předloženy ke znaleckému zkoumání kopie zpráv ČSSZ ze dne 18. 4. 2014 a 13. 2. 2015, obsahující zejm. přehledy o výši pojistného spol. xxx, seznamy zaměstnanců, kopie zpráv zdravotních pojišťoven, kopie zpráv Finančního úřadu pro Prahu xxx obsahující vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, stejnopis znaleckého posudku z oboru kybernetika zpracovaný Ing. Jankou, kopie protokolů o ohledání věci, a originály zajištěných věcí při domovní prohlídce u obž. R. a při prohlídce jiných prostor a pozemků provedené v provozovně spol. xxx.

59. Znalkyně zpracovala přehledy o výši pojistného na sociální a zdravotní pojištění a výši daně z příjmu fyzických osob, které byly oznámeny ze strany spol. xxx finančnímu úřadu, Pražské správě sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám (*viz znalecký posudek* zejm. č.l. 2855 a násl.), a rovněž vypracovala tabulky obsahující nepřiznané povinné odvody, které měly být zaměstnavatelem xxx zaplacený (*viz znalecký posudek* zejm. č.l. 2875 a násl.), přičemž ve znaleckém posudku detailně objasnila postupy výpočtu (zejm. č.l. 2863 – 2869). Soud poznamenává, že ve znaleckém posudku byl pouze jeden chybný výpočet, kdy do tabulky pro rok 2013 (č.l. 2876) byla dvakrát zanesena částka 56.715,- Kč, přičemž měla být započítána pouze jednou pro květen 2013. Jedná se však zjevně pouze o početní chybu, která nemá vliv na správnost celého znaleckého posudku, nadto již státní zástupkyně tuto dvakrát započítanou částku v obžalobě odečetla, s čímž se soud ztotožnil. Znalkyně následně také vyčíslila rozdíl mezi povinnými platbami, které měly být společností xxx odvedeny, a mezi těmi, které reálně byly odvedeny (*viz* zejm. č.l. 2880 a násl.). Znaleckým posudkem má soud za prokázané, že povinné odvody byly kráceny. Soud rovněž konstatuje, že znalkyně v případě pochybností vždy postupovala ve prospěch obžalovaných, před soudem objasnila, že v okamžiku, kdy si nebyla jistá, že se jedná o konkrétního zaměstnance, kterému byly peníze vyplaceny, do výpočtů ho nezařadila.

60. Soud má proto za prokázané, že v důsledku výše popsaného jednání obž. M. a obž. R. byly společností xxx podána Finančnímu úřadu pro Prahu xxx v období od prosince 2011 do srpna 2014 vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, dále Pražské správě sociálního zabezpečení přehledy o výši vyměřovacích základů a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a zdravotním pojišťovnám (specifikovaným ve výrokové

části rozsudku pod bodem I.) přehledy o platbách pojistného na všeobecném zdravotním pojištění, které byly odvozeny z údajů z fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti vycházejících z vyplacení nižších příjmů zaměstnancům společnosti, které se pohybovaly zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy, a to přestože zaměstnancům společnosti byly v souhrnu reálně vyplaceny vyšší peněžní částky (blíže specifikované pod výrokovou částí rozsudku pod bodem I.).

61. Výše uvedené skutečnosti potvrzují také další provedené listinné důkazy, konkrétně podklady z ČSSZ (č.l. 908 – 933, 949 - 1068, viz např. č.l. 910 a č.l. 933 s plnou mocí na obž. R., č.l. 911 a násl., kdy přehledy na ČSSZ podávala obž. R., č.l. 929 s uvedením evidence zaměstnavatelů s kontaktními údaji obž. R.). Z plné moci udělené obž. R. je zřejmé její oprávnění zastupovat spol. xxx před finančním úřadem, správou sociálního zabezpečení a zdravotními pojišťovny (č.l. 933). Dalším důkazem jsou také přehledy zdravotních pojišťoven, neboť jsou zde uvedené odváděné částky na pojistné (zejm. č.l. 1077-1080, 1088-1090, 1093-1095, 1101-1107, 1113-1123, 1132-1137), a podklady Finančního úřadu pro Prahu xxx, zejména vyúčtování daně z příjmů FO ze závislé činnosti za žalované období, ze kterých jsou patrné podpisy obž. R. (č.l. 1142 a násl.).
62. Soud má tudíž za prokázané, že v období prosinec 2011 – srpen 2014 bylo zkráceno pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na všeobecném zdravotním pojištění, a daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, které měly být z příjmů zaměstnanců společnosti odvedeny, a to v částkách, které jsou podrobně specifikovány ve výrokové části rozsudku pod bodem I.
63. **Pod bodem II. rozsudku** má soud za prokázané, že **obž. M.** v době minimálně od 01. 01. 2012 do 31. 08. 2014 po vzájemné dohodě s obž. R. rozhodl, že účetnictví této společnosti bude vedeno nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a že o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižších částkách tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet DPH, a aby tak byla společnost vykazována nižší daňová povinnost k DPH. Obž. M. pověřil obž. R., aby příjmy společnosti účtovala v nižší než skutečné výši, určením výše základů pro výpočet daně, přípravou a podáním daňových přiznání k DPH v souladu s těmito nepravdivými údaji o příjmech a základech daně neodpovídajících reálnému stavu. Dále obž. R. pověřil, aby zastupovala společnost při jednáních s finančním úřadem a obhajovala pravdivost a správnost skutečností uvedených v přiznáních k DPH, které vycházely z účelově stanovených nižších základů pro výpočet DPH.
64. Tyto skutečnosti má soud prokázané s ohledem na provedené svědecké výpovědi a listinné důkazy (*viz podrobněji výše*) a také s ohledem na znalecký posudek Ing. Klapuchové a další listinné důkazy (*viz podrobněji dále*).
65. **Pod bodem II. rozsudku** má soud dále za prokázané, že **obž. R.** jako účetní spol. xxx minimálně v době od 01. 01. 2012 do 31. 08. 2014 na základě pokynů od obž. M. vedla účetnictví společnosti nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, když o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti účtovala v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet DPH a aby tak byla společnost deklarována nižší daňová povinnost k dani z přidané hodnoty. O její vině svědčí zajištěná emailová komunikace (*viz podrobněji výše*) a závěry znaleckého zkoumání znalkyně ing. Klapuchové.
66. Znalkyně ing. Eva Klapuchová, která vypracovala **znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy**, dle zjištěných skutečných tržeb stanovila vyměřovací základy pro výpočet daně a výši DPH, které měly být společností xxx odvedeny ve sledovaném období, a rovněž vyčíslila

rozdíl mezi výší DPH, která měla byla odvedena, a skutečně odvedenou výší DPH (viz znalecký posudek ve spisovém materiálu, zejm. č.l. 2885 a násl.). Znalkyně vycházela z předložených písemností, především z denních pokladních reportů, hlášení o denní výši tržeb, přehledů tržeb za měsíc a dalších listin, na základě kterých byly zpracovány přehledy o výši tržeb, a rovněž z datových souborů, kdy zpracovala přehledy skutečně dosažených tržeb. Dále vycházela z daňových příznání k DPH, které byly poskytnuté Finančním úřadem pro Prahu xxx, zpracovala tabulky s hodnotami, které spol. xxx jako daňový subjekt uplatnila, přičemž vypočítala rozdíly mezi údaji uvedenými v příznáních k DPH a ve výpočtech daní podle skutečně realizovaných tržeb. Tento znalecký posudek tak jednoznačně prokazuje vinu za žalovaného jednání, tak jak bylo popsáno v obžalobě.

67. Výše uvedené skutečnosti potvrzují také další provedené listinné důkazy, konkrétně podklady Finančního úřadu pro Prahu xxx, zejm. daňové příznání k DPH za žalované období s podpisy obž. R. (č.l. 1142 a násl.).

68. Soud má tudíž za prokázané, že v důsledku výše popsaného jednání obž. M. a obž. R. byla ze strany spol. xxx Finančnímu úřadu hl. m. Prahy, Územnímu pracovišti pro Prahu xxx, ve sledovaném období 1. čtvrtletí 2012 – srpen 2014 podána daňová příznání k DPH se základem daně v částkách uvedených ve výrokové části rozsudku pod bodem II., ačkoliv ve skutečnosti měly být tyto částky vyšší, což je opět podrobně rozepsáno ve výrokové části rozsudku pod bodem II.

69. Co se týče **námitek obhajoby k provedeným důkazům**, soud dospěl k následujícím závěrům. Oba obžalovaní vznesli prostřednictvím svých obhájců námitky ve vztahu k provedené domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků, které jsou dle obhajoby v rozporu s trestním řádem. Soud se však s těmito námitkami obhajoby neztotožnil. Domovní prohlídka u obž. R. byla provedena na základě příkazu vydaném soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 05. 09. 2014, sp. zn. 37 Nt 5087/2014, kdy k domovní prohlídce mělo dojít v období od 01. 10. 2014 – 15. 10. 2014, na adrese xxx, xxx. Dále byla provedena prohlídka v provozovně spol. xxx v její provozovně v xxx xxx, a to na základě příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků vydaném soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 05. 09. 2014, sp. zn. 37 Nt 5088/2014, kdy k domovní prohlídce mělo dojít v období od 01. 10. 2014 – 15. 10. 2014. Obě prohlídky byly provedeny dne 08. 10. 2014. Zdejší soud nemohl přisvědčit obhajobě ohledně zpochybnění neodkladnosti prohlídek s poukazem na časový odstup jejich provedení od vydání příkazu. Povahu úkonu jako neodkladného nebo neopakovatelného je třeba posuzovat vždy podle okolností konkrétního případu. Soud poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 09. 09. 2014, sp. zn. I. ÚS 2460/13, kde byla posuzována domovní prohlídka, k níž došlo až po dvou měsících od jejího nařízení. Podle Ústavního soudu ovšem z této skutečnosti (tj. z takového časového odstupu) bez dalšího nevyplývá, že by se nemohlo jednat o neodkladné a neopakovatelné úkony. Kritérium neodkladnosti a neopakovatelnosti se totiž vztahuje k okamžiku zahájení trestního stíhání, a proto postačuje, je-li splněna podmínka, že hrozí zmaření, zničení nebo ztráta důkazu a úkon nesnese odkladu na dobu, až bude trestní stíhání zahájeno. Ústavní soud zde dále za dostatečné osvětlení časové prodlevy pokládá určitou taktiku policejního orgánu a potřebu správného načasování daného úkonu nezbytného k zjištění skutečností a zajištění materiálů podstatných pro další postup v trestním řízení, včetně rozhodnutí o zahájení či nezahájení trestního stíhání. S tímto se zdejší soud ztotožňuje, je zřejmé, že se policejní orgán v tomto případě potřeboval na domovní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemků připravit, kdy soudu sám navrhnul termín provedení prohlídek, který byl vždy v příkazech uveden, a v tomto termínu skutečně provedeny byly. Nadto domovní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemků je zapotřebí provést tehdy, je-li nečekaná, a skutečnost, že byla povolena v měsíci září a provedena v měsíci říjnu tak soud nepovažuje za samu o sobě rozpornou s trestním řádem.

70. Co se týče další námitky obhajoby na nedostatečné zdůvodnění neodkladnosti a neopakovatelnosti prohlídek, soud poukazuje na to, že v souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu je zapotřebí,

je-li domovní prohlídka či prohlídka jiných prostorů a pozemků nařízena ve fázi před zahájením trestního stíhání jako neodkladný nebo neopakovatelný úkon ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu, aby v příkazu k jejímu provedení bylo, alespoň v (minimálním) nezbytném rozsahu seznatelné, ač třeba interpretací, z jakých důvodů považoval soud daný úkon za neodkladný nebo neopakovatelný. Zdejší soud se neztotožňuje s obhajobou, vytýká-li, že napadený příkaz v tomto případě neuvádí důvod, proč by mělo jít o neodkladný a neopakovatelný úkon. Soudce Obvodního soudu pro Prahu 5 v odůvodnění v příkazech k prohlídkám uvedl, v čem neodkladnost předmětného úkonu podle § 160 odst. 4 tr. řádu po skutkové stránce spočívala, tj. že hrozilo nebezpečí zmaření, zničení nebo ztráty důkazů a z hlediska účelu trestního řízení provedení prohlídek nesneslo odkladu na dobu po zahájení trestního stíhání; tyto důvody byly navíc ze spisového materiálu zřejmé (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 2391/18, usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2018, sp. zn. III. ÚS 1944/18, usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 8. 2015, sp. zn. IV. ÚS 1307/15). Navíc zdejší soud podotýká, že Ústavní soud se sám jednoznačně vyslovil, že pokud ze všech okolností případu, seznatelných z příkazu k prohlídce nebo z trestního spisu, přesvědčivě vyplývá, že podmínky neodkladnosti úkonu byly skutečně dány, tak pouhý nedostatek podrobného písemného zdůvodnění neodkladnosti úkonu v příkazu k prohlídce neznamená nutně pochybení, vedoucí k nepoužitelnosti důkazu (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. I. ÚS 2460/13). V nyní posuzované věci se Obvodní soud pro Prahu 5 v obou příkazech alespoň stručně vysvětlil, že se jedná o úkony neodkladné a neopakovatelné, přičemž lze konstatovat, že důvody pro nařízení a provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor jako neodkladných a neopakovatelných úkonů byly z okolností případu a obsahu trestního spisu seznatelné a spočívaly v nebezpečí zničení či ztráty důkazů. Ústavní soud navíc ve svém nálezu ze dne 07. 05. 2014 sp. zn. Pl. ÚS 47/13, konstatoval, že při provádění domovní prohlídky jakožto neodkladného a neopakovatelného úkonu mohou nastat různé praktické situace, z nichž jako typické označil tři situace. Jednou z těchto situací je, že i když policejní orgán shromáždil již podklady a mohl by proti známému podezřelému zahájit trestní stíhání i bez domovní prohlídky, ale je zde konkrétní skutečnost, odůvodňující obavu, že sdělení obvinění by mohlo způsobit prodlevu nebo být upozorněním pro podezřelého, aby zničil nebo odstranil stopy trestného činu, resp. důkazní prostředky, jež se v předmětných, veřejnosti nepřístupných prostorách nacházejí. Zdejší soud proto uzavírá, že toto byl právě případ provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků u obž. R. a v provozovně spol. xxx, kdy se skutečně jednalo o úkon neodkladný a neopakovatelný, neboť v případě včasného neprovedení hrozilo zničení důkazních prostředků, kdy by obžalovaní mohli tvrdit, že listinnou dokumentaci ke společnosti již nemají, ztratili ji, vyhořeli apod. Soud tedy shrnuje, že obě prohlídky považuje za provedené v souladu s trestním řádem, přičemž se jednalo o úkon neodkladný i neopakovatelný.

71. Závěrem soud konstatuje ohledně tvrzení obhajoby, že příkaz k domovní prohlídce vydaný Obvodním soudem pro Prahu 5 dne 05. 09. 2014 není řádně vydaný, protože byl odůvodněný na základě trestního oznámení podaného svědkem J. C., že ani s touto námitkou se nebylo možné ztotožnit, jelikož policejní orgán na podporu skutečností tvrzených oznamovatelem nejprve vyžádal podklady od Finančního úřadu pro Prahu xxx a ČSSZ. Ašak bez domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků a následnému zajištění potřebných listin nebylo možné dojít ke spolehlivému závěru, zdali dochází či nedochází ke krácení povinných odvodů a daní.
72. Pokud se jedná o námitky obhajoby ve vztahu ke znaleckým posudkům, soud dospěl k následujícím závěrům. Policejním orgánem byly při provedených domovních prohlídkách nalezeny doklady obž. R. a doklady v provozovně na xxx, které byly předány znalcům ke zkoumání, jedná se o standardní a běžný postup v souladu s trestním řádem. Byla zajištěna celá řada písemností vztahující se k fungování spol. xxx, zejména daňová přiznání, dokumentace týkající se tržeb a vyplácení mezd zaměstnanců, která byla následně předmětem znaleckého zkoumání. Ze zajištěné dokumentace je zřejmé, že byly vedeny tabulky mezd zaměstnanců, ve kterých byla uvedena základní mzda, ale

rovněž také peněžní částky s tzv. doplatky mezd či s dobírkou, kdy tyto částky spolu se „základem“ nesouhlasily (viz přílohový materiál, také č.l. 657 – 658, 663 a násl., dále sv. 7 spisového materiálu ad.).

73. Co se týče toho, že oba znalecké posudky byly zpracovány před zahájením trestního stíhání, a obžalovaní neměli možnost klást námitky vůči znalcům, jak poukazovala obhajoba, nejedná se o skutečnost v rozporu se zákonem. Po novele trestního řádu provedené zákonem č. 265/2001 Sb. je možno podle § 158 odst. 3 písm. b) tr. řádu vyžadovat znalecké posudky před zahájením trestního stíhání, aniž by se muselo jednat o neopakovatelný nebo neodkladný úkon (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 09. 2015, sp. zn. 6 Tdo 781/2015). K odstranění případných nejasností sloužil následně i podrobný výslech obou znalců. Z protokolů z hlavních líčení plyne, že obžalovaní i jejich obhájci měli možnost klást znalcům otázky, přičemž soud rovněž během hlavních líčení své námitky ke znaleckým posudkům sdělili. Soud přitom dospěl k závěru, že o správnosti závěrů znaleckých posudků nemá pochyb, kdy v nich uvedené závěry jsou podpořeny i dalšími provedenými důkazy (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2016, sp. zn. IV. ÚS 2626/10). Tudíž soud uzavírá, že v tomto případě nedošlo k porušení procesních práv obou obžalovaných.
74. Znalec Ing. Janka v rámci znaleckého zkoumání zajistil, zkopíroval a zkoumal obsah emailové korespondence v zajištěných počítačích při provedené domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků. K námitce obhajoby, že tomuto úkonu měl předcházet příkaz soudce podle § 88a tr. řádu, soud dospěl k následujícím závěrům. Jak je patrné z protokolu o domovní prohlídce (zejm. č.l. 1304) obž. R. policejnímu orgánu dobrovolně vydala počítač i notebook. Tímto postupem se z nich staly, jak je uvedeno v aktuální judikatuře, věci důležité pro trestní řízení, kdy jako takové mohly být podrobeny znaleckému zkoumání a mohla být provedena nejen analýza v nich zjištěných dat, ale mohl být zjišťován i obsah těchto dat, včetně emailové komunikace, v okamžiku vydání předmětných počítačů (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 3. 2016, sp. zn. 7 Tdo 173/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2000, sp. zn. 7 Tz 9/2000). Dle judikatury tak ke zjišťování obsahu komunikace a údajů o již proběhlém telekomunikačním provozu nebylo třeba žádat příkazy soudu ve smyslu § 88a tr. řádu, kdy vydání věci je shledáváno jako plně dostačující. S ohledem na aktuální judikaturu je tudíž zjevné, že ani této procesní námitce obhajoby nelze přisvědčit. Na okraj soud dodává, že v odlišném režimu by bylo nutno přistupovat ke komunikaci, která by byla obžalovaným doručena teprve poté, co již byly počítače vydány, neboť za takové situace by ke zjištění obsahu emailové komunikace bylo nutno vyžádat v souladu s trestním řádem příkaz soudce.
75. Co se týče dalších námitok ke znaleckému posudku Ing. Janky ze strany obhajoby obž. R. ohledně nemožnosti seznámit se s přílohami č. 3 a 6 ke znaleckému posudku na discích DVD z důvodu poškození, soud podotýká, že tyto dva disky poškozené nejsou, pouze je nelze zkopírovat. Obhajobě bylo řádně sděleno, že je možné se s těmito disky seznámit v prostorách soudu (viz písemný přípis na č.l. 3511). Nadto v závěru hlavního líčení konaného dne 31. 10. 2018 využila obhájkyňe JUDr. Mervartová možnosti přehrát si na notebooku dvě DVD s přílohami znaleckého posudku Ing. Janky, které nebylo možno zkopírovat.
76. Pokud se jedná o znalecký posudek Ing. Klapuchové a námitce obhajoby, že znalkyně nepřihlédla při zpracování znaleckého posudku k výpovědím bývalých zaměstnanců ve spisovém materiálu, soud uvádí následující. Znalkyně byla přibrána k podání znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy, a za účelem znaleckého zkoumání jí byla předána veškerá listinná dokumentace. Jednoznačně nebylo úkolem znalkyně hodnotit svědecké výpovědi bývalých zaměstnanců, a hodnocení důkazů, tedy v tomto případě svědeckých výpovědí, znalkyni ani nepřisluší (§ 107 ods. 1 tr. řádu). Naopak je úkolem soudu vyhodnotit obsah svědeckých výpovědí, kdy soud může dospět v některých případech k závěrům, že svědecké výpovědi bývalých

zaměstnanců nemusí být z rozličných důvodů důvěryhodné (loajalita k zaměstnavateli, strach apod.), zaměstnanci nemusí chtít přiznat, že jim byla vyplácena mzda nad rámec mzdy vedené v pracovní smlouvě. Soud tak uzavírá, že v žádném případě nelze očekávat, že by znalkyně byla schopna obsahově hodnotit svědecké výpovědi a ani k tomu není oprávněna.

77. Ze strany obhajoby bylo dále poukazováno na Sdělení Odvolacího finančního ředitelství Brno (Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení) ze dne 15. 08. 2018, zejm. na bod 22 tohoto sdělení. V něm odvolací daňový orgán dospěl k závěru, že nevyužije jako důkaz znalecký posudek v probíhajícím daňovém řízení. Soud k tomuto uvádí, že samotný odvolací daňový orgán poukázal na odlišnost použití zásad trestního a daňového řízení. Dále zdejší soud dodává, že v případě daňového a trestního řízení se jedná o dvě samostatná řízení, a byť pro určení výše škody v trestním řízení je znalecký posudek zásadní, skutečnost, že může dojít u daňového subjektu v samostatném daňovém řízení k vyměření vyšší, či nižší daně nežli v tomto trestním řízení, nemá vliv na posouzení viny obžalovaných. V souvislosti s problematikou zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je důležité upozornit na skutečnost, že soudy v trestním řízení nejsou vázány rozhodnutím správce daně, co se výše zkrácení daně týče, a proto může v praxi docházet k rozdílným závěrům soudů a správců daně co do výše zkrácení platby. Dokazování v daňovém řízení je ve srovnání s dokazováním v trestním řízení širší, trestní řízení na rozdíl od daňového nezná a nemůže vycházet z alternativních způsobů stanovení dlužné daně, jako jsou například tzv. pomůcky ve smyslu § 98 daňového řádu.

78. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 09. 2017, sp. zn. 3 Tdo 1017/2017, vyplývá, že z rozdílů v dokazování mezi trestním řízením a řízením daňovým je zřejmé, že výsledky daňového řízení v otázce rozsahu daňové povinnosti a jejího nesplnění (zatajení, zkrácení), byť jsou jinak v takovém řízení opatřené důkazy vždy podstatným podkladem navazujícího trestního řízení, nelze bez dalšího zcela přejímat do trestního řízení a toliko na jejich podkladě není možné činit závěr o existenci či neexistenci trestní odpovědnosti obviněného za úmyslný trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Proto ani nejsou orgány činné v trestním řízení vázány vyjádřením správce daně o výši zkrácení určité daně, či případným pravomocným a vykonatelným rozhodnutím správce daně o doměření daňového nedoplatku (např. platebním výměrem), ale mají povinnost podle § 2 odst. 5 tr. ř. samy zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jejich rozhodnutí.

79. Jak bylo v tomto řízení prokázáno, znalkyně Ing. Klapuchová postupovala během znaleckého zkoumání v případě pochybností ve prospěch obžalovaných, a ačkoliv nelze vyloučit, že mohlo dojít k vyšší škodě, soud se s jejím postupem ztotožnil a její znalecký posudek neshledal závadovým. Soud přitom hodnotil ve spojení se znaleckým posudkem také další důkazy zajištěné v tomto řízení, a na základě nich dospěl k jednoznačnému závěru, že o vině obžalovaných není pochyb.

80. Pokud se jedná o počátek zahájení trestního stíhání, na který rovněž poukazovala obhajoba, skutečnost, že se tak dělo na základě oznámení třetí osoby, tedy svědka J. C., není zcela neobvyklá. Zdali se jednalo o osobní mstu svědka C., je možné. Na základě jeho oznámení činil orgán činný v trestním řízení další kroky a zjistil skutečnosti, na základě kterých trestní stíhání proti oběma obžalovaným zahájil. Pokud by se prokázalo, že toto oznámení je ničím nepodložené a jedná se pouze o akt pomsty, trestní stíhání by zahájeno být nemohlo. Teprve na základě šetření na finančním úřadě a dalších kroků policejního orgánu bylo zjištěno, že povinné odvody a daně skutečně nejsou odváděny tak, jak mají být. Svědek J. C. před soudem podal svědeckou výpověď, ve které mimo jiné uvedl, že byl vydírán ze strany JUDr. Š. a obž. M., a nucen k podpisu smének s tím, že mu obž. M. vyhrožoval. K tomuto soud uvádí, že není předmětem tohoto trestního řízení posuzovat, zdali byl svědek C. skutečně vydírán obž. M. a JUDr. Š., nebo tomu bylo naopak, a obž. M. byl ten, kdo měl ze svědka strach. Stejně tak nepřísluší soudu posuzovat, zdali svědek C. způsobil ve spol. xxx škodu,

či nikoliv. Tím by se měl v první řadě zabývat policejní orgán. Soud posuzuje pouze jednání, pro které byla podána obžaloba. Podstatné je tedy v tomto případě posouzení, zdali existují důkazy o vině obž. M. a obž. R., a zda zaměstnanci spol. xxx dostávali vyšší mzdy, než měli uvedené ve smlouvě, což bylo v tomto řízení jednoznačně prokázáno. V tomto ohledu je svědecká výpověď svědka C. pravdivá. Z provedených listinných důkazů, konkrétně z rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady spol. xxx ze dne 26. 08. 2013 podepsané Mgr. M. Š., je navíc zřejmé jmenování nového xxx této společnosti, a to právě J. C. s účinností ode dne 01. 09. 2013. Následné rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady spol. xxx ze dne 27. 11. 2013, opět podepsané Mgr. Š., svědčí o odvolání J. C. z funkce xxx ke dni 30. 11. 2013. Z výpisu obchodního rejstříku spol. xxx je zřejmé, že J. C. nikdy jako jednatel společnosti zapsán nebyl. Z pracovní smlouvy podepsané dne 16. 09. 2013 mezi obž. M. a J. C. plyne vznik pracovněprávního vztahu J. C. vůči spol. xxx s nástupem do práce ke dni 16. 09. 2013 na pracovní pozici provozního. Jak vyplývá z dokumentu o zrušení pracovního poměru ve zkušební době ze dne 27. 11. 2013, s J. C. byl pracovní poměr ukončen bez udání důvodu ve zkušební době ke dni 30. 11. 2013. Z listinných důkazů je očividné, že i tato část výpovědi svědka C. je pravdivá. Za jakých okolností došlo k ukončení jeho pracovního poměru ve spol. xxx je pro tuto trestní věc nerozhodné, a soud se může pouze domnívat, že zřejmě obě strany měly na svědomí nějaké, ne zcela legální aktivity, což vygradovalo sporem, a následným okamžitým ukončením pracovní činnosti svědka C. v xxx a současně (z jeho strany údajně nedobrovolným) podpisem smének ve prospěch majitelů společnosti.

81. Soud tedy uzavírá, že nemohl přisvědčit žádným z námitek obhajoby, a na základě provedených důkazů dospěl k jednoznačnému závěru, že vina obž. M. a obž. R. byla prokázána.

82. Pokud jde o právní hodnocení, dospěl soud k následujícím závěrům. Z hlediska **právního hodnocení** naplnil **obžalovaný M. M.** svým jednáním znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a to následujícím způsobem. Jednáním pod bodem I. rozsudku obž. M. ze své pozice jednatele rozhodl o tom, že účetnictví spol. xxx bude vedeno nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a o vyšší příjmy zaměstnanců společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby z jejich mezd byly protiprávně sráženy a odváděny nižší úhrny záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti funkčních požitků, nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené zaměstnanci, a aby bylo odváděno nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené společností a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené společností za její zaměstnance. Rovněž ze své pozice jednatele pověřil obž. R. vedením fiktivního systému odměňování zaměstnanců v jejím účetnictví, v němž byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců společnosti, nejčastěji ve výši 9.200,- Kč měsíčně (v té době zhruba na úrovni výše minimální mzdy). Taktéž ji pověřil určením výše a odváděním úhrnů záloh daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, tj. z úhrnu se zaměstnanci smluvně sjednaných minimálních mezd, a uložil obž. R., aby připravovala a podávala vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků finančnímu úřadu, přehledy o výši vyměřovacího základu a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti okresní správě sociálního zabezpečení a přehledy o platbách pojistného na všeobecné zdravotní pojištění příslušným zdravotním pojišťovnám, a to přibližně na úrovni minimálních mezd a vyměřovacích základech vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, o němž účtovala v účetnictví společnosti. Dále obž. M. zmocnil obž. R. k zastupování společnosti při jednání s finančním úřadem, okresní

správou sociálního zabezpečení a příslušnými zdravotními pojišťovny vztahující se k odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a pověřil ji obhajovat pravdivost a správnost užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců. Rovněž obž. M. rozhodl, že zaměstnanci budou ve skutečnosti odměňováni úměrně podle počtu odpracovaných hodin dohodnutou sazbou a tato určená jim bude reálně průběžně vyplácena v hotovosti formou záloh a dobírek, aniž by byla zohledněna v účetnictví společnosti při odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců. V důsledku tohoto jednání byla spol. xxx podána Finančnímu úřadu pro Prahu xxx vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, dále byly Pražské správě sociálního zabezpečení podány přehledy o výši vyměřovacích základů a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a zdravotním pojišťovnám specifikovaným ve výrokové části rozsudku byly podány přehledy o platbách pojistného na všeobecném zdravotním pojištění, odvozené z údajů z fiktivního systému odměňování zaměstnanců vycházejících z vyplácení nižších příjmů zaměstnanců společnosti (zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy). K tomuto jednání docházelo, přestože zaměstnancům společnosti byly ve skutečnosti vypláceny mnohem vyšší mzdy.

83. Dále obž. M. jednáním pod bodem II. rozsudku rozhodl, že účetnictví spol. xxx bude vedeno nikoli správně a úplně, ale takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, a že o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti bude účtováno v rozporu se skutečností v nižších částkách tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet DPH, a aby byla společnost vykazována nižší daňová povinnost k DPH. Rovněž pověřil obž. R., aby příjmy společnosti účtovala v nižší než skutečné výši, určením výše základů pro výpočet daně a přípravou a podáním daňových přiznání k DPH v souladu s těmito nepravdivými údaji o příjmech a základech daně neodpovídajících reálnému stavu (o nichž účtovala v účetnictví). Dále ji pověřil, aby zastupovala společnost při jednáních s finančním úřadem a obhajovala pravdivost a správnost skutečností uvedených v přiznáních k DPH, které však vycházely z účelově stanovených nižších základů pro výpočet DPH. V důsledku popsaného jednání byla spol. xxx ve sledovaném období podána Finančnímu úřadu hl. m. Prahy pro Prahu xxx daňová přiznání k DPH s nižšími základy daně, v rozporu se skutečně dosaženými tržbami.

84. Obž. M. výše popsaným jednáním zkrátil daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění v celkové výši 6.226.402,- Kč (bod I. rozsudku) a také zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši 2.147.151,- Kč (bod II. rozsudku), tím způsobil souhrnnou škodu ve výši 8.373.553,- Kč, přičemž se jedná o škodu velkého rozsahu. Škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč (§ 138 odst. 1 tr. zákoníku). Obžalovaný jednal v úmyslu přímém (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť jednoznačně chtěl protiprávně pravidelně krátiť odváděnou výši povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a porušit zájem chráněný zákonem, tedy zájem státu na správném vyměření daní, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na zdravotní pojištění a na příjmech z těchto povinných plateb.

85. Soud závěrem poznamenává, že obžalovaný M. M. se dopustil jednání, které je natolik společensky škodlivé, že v žádném případě nepostačuje uplatnění jeho odpovědnosti dle jiného právního předpisu, a to již s ohledem na soustavnost jím páchané trestné činnosti a výši způsobené škody (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). V tomto případě nemůže obstát úvaha obhajoby na snížení společenské škodlivosti z důvodu, že je možné, že obdobným způsobem funguje řada jiných restaurací a pohostinství. Vzhledem k tomu, že nebyly daněny a řádně odváděny povinné odvody z mezd, tak jak byly zaměstnancům vypláceny, v žádném případě se nejedná o postup souladný se zákony ČR, a kdokoliv jiný na místě obžalovaného by rovněž nesl následky svého trestněprávního jednání. Pokud by soud připustil snížení společenské škodlivosti, *ad absurdum* by si poté každý, kdo se dopouští trestné činnosti v oblasti pohostinství, či jakékoliv jiné trestné činnosti, mohl říci, že se jí přece

dopouští i další osoby, a omlouvat tak svou trestnou činnost a snižovat její dopady. Povinné odvody a daně jsou přitom finančním nástrojem státu k zajištění jeho fungování.

86. Z hlediska **právního hodnocení** naplnila **obžalovaná J. R.** svým jednáním znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, formou účastenství dle ust. § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a to následujícím způsobem. Jednáním pod bodem I. rozsudku obž. R. jako účetní spol. xxx na pokyn jednatele obž. M. vedla účetnictví společnosti nikoli správně a úplně a takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti. Toto činila takovým způsobem, že o výši příjmů zaměstnanců společnosti bylo účtováno v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby z jejich mezd byly protiprávně sráženy a odváděny nižší úhrny záloh na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené zaměstnanci, a aby bylo odváděno nižší pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a nižší část pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazené společností za její zaměstnance. Dále obž. R. vedla fiktivní systém odměňování zaměstnanců společnosti v jejím účetnictví, v němž byly oproti skutečnosti vykazovány nižší příjmy zaměstnanců společnosti, nejčastěji ve výši 9.200,- Kč měsíčně. Rovněž určovala výše a odváděla úhrny záloh daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění ve výši odvozené z úhrnu příjmů zaměstnanců a příslušných vyměřovacích základů vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti. Dále z pokynu jednatele připravovala a podávala vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků finančnímu úřadu, přehledů o výši vyměřovacího základu a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti okresní správě sociálního zabezpečení a přehledů o platbách pojistného na všeobecné zdravotní pojištění příslušným zdravotním pojišťovnám v souladu s údaji o příjmech zaměstnanců na úrovni minimálních mezd a vyměřovacích základech vyplývajících z užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti, o němž účtovala. Následně také zastupovala spol. xxx při jednáních s finančním úřadem, okresní správou sociálního zabezpečení a příslušnými zdravotními pojišťovnami týkajících se odvádění povinných plateb z mezd zaměstnanců společnosti a obhajovala pravdivost a správnost užívaného fiktivního systému odměňování zaměstnanců, z něj odvozených výstupů a výši odvedených povinných plateb společností. V důsledku tohoto jednání byla spol. xxx podána Finančnímu úřadu pro Prahu xxx vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, dále byly Pražské správě sociálního zabezpečení podány přehledy o výši vyměřovacích základů a o výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a zdravotním pojišťovnám specifikovaným ve výrokové části rozsudku byly podány přehledy o platbách pojistného na všeobecném zdravotním pojištění, odvozené z údajů z fiktivního systému odměňování zaměstnanců vycházejících z vyplácení nižších příjmů zaměstnanců společnosti (zhruba na úrovni tehdejší výše minimální mzdy). K tomuto jednání docházelo, přestože zaměstnancům společnosti byly ve skutečnosti vypláceny vyšší mzdy.

87. Jednáním pod bodem II. rozsudku obž. R. jako účetní spol. xxx za účelem pravidelného protiprávního krácení odváděné výše DPH a na základě pokynů od jednatele obž. M. vedla účetnictví nikoli správně a úplně a takovým způsobem, aby sestavená účetní závěrka nepodávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti, když o výši dosažených příjmů z tržeb společnosti účtovala v rozporu se skutečností v nižší výši tak, aby byl snížen vyměřovací základ daně pro výpočet DPH, a aby tak byla společností deklarována nižší daňová povinnost k DPH. Dále obž. R. vedla fiktivní účtování o příjmech společnosti, určením výše základů pro výpočet daně a přípravou a podáváním daňových přiznání k dani z přidané hodnoty v souladu s údaji o příjmech a základech daně neodpovídajících reálnému stavu (o nichž účtovala v účetnictví). Rovněž společnost

zastupovala při jednání s finančním úřadem a obhajovala pravdivost a správnost skutečností uvedených v příznáních k DPH, které však záměrně vycházely z účelově stanovených nižších základů pro výpočet DPH. V důsledku popsaného jednání byla spol. xxx ve sledovaném období podána Finančnímu úřadu hl. m. Prahy pro Prahu xxx daňová příznání k DPH s nižšími základy daně, v rozporu se skutečně dosaženými tržbami.

88. Obž. R. výše popsaným jednáním pod body I. a II. poskytla obžalovanému M. M. pomoc ke spáchání trestného činu spočívajícího ve zkrácení daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění a daně z přidané hodnoty ve výši 8.373.553,- Kč, přičemž se jedná o škodu velkého rozsahu. Škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč (§ 138 odst. 1 tr. zákoníku). Tohoto jednání pod body I. a II. rozsudku se obž. R. dopustila formou účastenství dle ust. § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, tedy jako pomocník, neboť umožnila obž. M., aby se dopustil úmyslného jednání bezprostředně směřujícího k tomu, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, a to vytvořením podmínek k zastření skutečné výše příjmů zaměstnanců společnosti v účetnictví společnosti, vedením fiktivního systému odměňování zaměstnanců společnosti v jejím účetnictví a dalším jednáním výše popsaným. Mezi jejím jednáním a spáchaným trestným činem obž. M. (jako hlavního pachatele) existuje příčinný vztah, neboť shora popsaným jednáním v rámci účetní činnosti mu umožnila spáchání trestného činu. Obžalovaná jednala minimálně v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť věděla, že svým jednáním v rámci účetní činnosti může způsobit porušení zájmu chráněného zákonem (zájem státu na správném vyměření daní, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na zdravotní pojištění a na příjmech z těchto povinných plateb), s čímž byla srozuměna, neboť je jednoznačné, že jako účetní je znalá veškerých právních předpisů souvisejících s její činností.

89. Rovněž obžalovaná J. R. se dopustila jednání, které je společensky škodlivé a v žádném případě nepostačuje uplatnění jeho odpovědnosti dle jiného právního předpisu, a to již s ohledem na soustavnost páchané trestné činnosti a výši způsobené škody (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). Jak se již soud vyjádřil i u obž. M., společenská škodlivost je každopádně dána (*viz podrobněji výše*).

90. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku, vzal v úvahu povahu, závažnost spáchaného trestného činu a poměry obou obžalovaných, jejich dosavadní způsob života a možnosti nápravy. Rovněž zvážil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti demonstrativně vypočtené v § 41 a § 42 tr. zákoníku.

91. U **obžalovaného M. M.** bylo vzato v úvahu, že nebyl dosud soudně trestán (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). Jednalo se však o jedinou polehčující okolnost. Obž. M. byl dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ohrožen zákonnou trestní sazbou v rozmezí 5 – 10 let. Po pečlivém uvážení všech okolností případu i osoby obžalovaného soud vyměřil obž. M. nepodmíněný trest odnětí svobody na samé dolní hranici této zákonné trestní sazby v délce trvání 5 let. Výše jím způsobené škody a okolnosti případu nejsou takové, aby u něj mohl být trest mimořádně snížen. Nadto z provedeného dokazování vyplynulo, že tím, kdo celý systém řídil, byl právě obž. M., a soud u něj tedy neshledal možnost uložení mírnějšího trestu. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obž. M. pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, do této věznice jej soud zařadil v souladu se zákonem. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obž. M. dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání provozního v restauračních zařízeních a pohostinských službách na dobu 5 let, tedy v polovině zákonného rozmezí, neboť trestné činnosti se dopustil právě v souvislosti s touto činností.

92. U **obžalované J. R.** soud zohlednil rovněž skutečnost, že dosud nebyla soudně trestána (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). I obž. R. byla dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ohrožena zákonnou trestní sazbou v rozmezí 5 – 10 let. Soud dospěl k závěru, že podíl obou obžalovaných na trestné činnosti nebyl zcela totožný, což se odrazilo ve výměře uložených trestů. Pokud se jedná o obž. R., byl jí uložen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 let, který jí byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a dle § 82 odst. 1 tr. zákoníku trestu podmíněně odložen na maximální zkušební dobu v trvání 5 let. Soud u obž. R. přistoupil k užití § 58 odst. 5 tr. zákoníku, tedy k mimořádnému snížení trestu, s ohledem na její roli pomocníka. Obž. R. byla nápomocna obž. M. v jeho konání, dělala, co jí bylo řečeno, přesto dobře věděla, co činí, a je za své jednání trestně odpovědná. Současně se soud domnívá, že vzhledem k okolnostem případu a její osobě, by bylo použití trestní sazby dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku a uložení nepodmíněného odnětí svobody nepřiměřeně přísné, a takto uložený trest k její nápravě postačí (§ 38 odst. 2 tr. zákoníku). Současně byl takto vyměřený trest zpřísněn uložením dalšího trestu, a to trestu zákazu činnosti dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku. Obž. R. byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti účetní poradkyně, vedení účetnictví a daňové evidence na dobu 5 let, neboť právě v rámci této pracovní činnosti se trestné činnosti dopouštěla. Jako odpovídající shledal soud stejně jako u obž. M. dobu trvání trestu v polovině zákonného rozmezí (§ 73 odst. 1 tr. zákoníku)

93. Co se týče **náhrady škody**, k trestnímu řízení se se svým nárokem včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, regionální pobočka Praha, pobočka pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj, Na Perštýně 6, Praha 1. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu však byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a to z následujících důvodů. VZP se připojila s částkou, u které blíže neodůvodnila, jak k ní dospěla, a vzhledem k tomu, že ani znalecký posudek tuto částku nedokázala upřesnit, a protože by výrok o náhradě škody vyžadoval další dokazování, byla VZP se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha, 1. listopadu 2018

JUDr. Kateřina Radková
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

